

POESI PÅ EN DAG 2023

Poesi på en dag 2023

Författares Bokmaskin

Tack till Stiftelsen Längmanska kulturfonden
för bidrag till tryckning

Författares Bokmaskin

---

www.bokmaskinen.se, 08-785 03 85
staff@bokmaskinen.se

© Författares Bokmaskin och respektive författare 2023

Omslagsbild: Mari Dein

Grafisk form: Författares Bokmaskin

Typsnitt: Adobe Garamond

Papper: Munken Print Cream 100 g

Tryck: Författares Bokmaskin, Stockholm 2023

ISBN 978-91-7910-774-1

Pandemi och poesi

Även om vi idag är vana vid att både mötas och kommunicera med varandra digitalt så är det ändå en skön känsla att kunna dela upplevelser som sker i stunden. Den känslan har kanske förstärkts under den sista tidens påtvingade avskildhet. Om påtvingad avskildhet i kontrast till självvald, är någonting som kommer att lysa igenom i årets antologi, det får du känna efter under läsningen. Eller om det finns andra gemensamma teman som kommer att stiga fram mellan raderna, teman som präglats av de senaste årens upplevelser av frånvaro av samvaro, uppstyrd samvaro, längtan efter gemenskap, samvaro på distans.

Tänk om poesi, samvaro och gemenskap kan få bli nästa pandemi.

*Lena Rydström
Stiftelsen Författares Bokmaskin*

Sonett i samtiden

Människorna tyngs under stigande ränta
Det känns som en sjuk monetär stomi
Denna bottenlöst urgröpta och urvattnade ekonomi
Men ekonomen mässar: Sitt still i båten, hungra och vänta

Den unge mannen ser sig som mycket speciell
Han vill rappa, njuta värme i artistisk strimma
Men språket vill inte glimra, för han kan inte rimma
Artisten frös inne, han blev gängkriminell

En tid av förtvivlan, klockan är slagen
Som ett mörker, ett uteblivet ljus
Orkar vi kämpa i detta långa loppet?

Vi drömmer att mörkret ljusnar mot dagen
Att vrålet mojar till stillsamt sus
För det sista som lämnar oss är ändå hoppet

Ted Bolin

Ovinter

*efter Democracy, L. Cohen och titeldikt
i kommande diktsamling om klimatkrisen*

Den kommer som Columbus kom en gång
över havet som en rytande sjukdomssång
säkert som Gud i Texas
kommer aldrig sluta växa
förrän vi har *figured out our wrongs*
från Hawaiis varma bränder
från Alaska bort till Maine
över Kaliforniens stränder till Miami, FLA
Ovinter is coming to the USA

Det kommer över *hirjas* och Kim Jong Un
över *bissu, kuaxingbie, suvaalukurun*
irawhiti, waria, baklâ
phet thi sam, apwint, kumsa, khuntha
över *nachchi, Người chuyển giới* och *Du gaeui yeonghon*
Den kommer som en tigerstorm, över kvinnor, över män
över Angwor Wat och Kho Phan Gang
över Beijing, Tokyo, Delhi och Vientiane
Ovintern rammar Asien som ett Shinkansen

Sentimental, så jag gillar fantasy
hellre Aloria än Vernon och Giverny
hellre Midgård eller Tirnanoc än Vinland och Vladivostok
Narnia, Hyrule, Azeroth över Conakry
men hur mycket jag än vill fly
kommer dagen alltid komma ny
i världen runtomkring mig, kommer spy
Ovinter, tornande, som en ouvertyr

Arvida Juni Svenske

Mänsklighetens drömmar

Hur många människor måste offra sig,
innan de hopplösa ska kunna äga ett hopp.
Hur många människor behöver vattna törstig jord,
med sitt eget blod,
innan de lyckas så ett frö av hopp.
Hur många gånger ska man sätta sitt hopp till sina
drömmar, innan man vet att man inte har en enda vän.
Hur många gånger behöver man vara besviken i livet,
innan man släpper sista hoppet fara.
Hur många människor ska foga sig,
innan de lär sig att säga emot.
Hur många människor ska med egna händer,
gräva sina egna gravar, innan de inser sin ensamhet.
Hur många gånger behöver man acceptera ett fall,
innan resningens tur kommer fram.
Hur många gånger behöver man tänka i tysthet,
innan man kan lätta på sitt hjärta och se solen titta fram.
Hur många oskyldiga ska fångslas,
innan bojorna krossas.
Hur många tungor ska tystas,
innan ordet för alltid blir fritt.
Hur många barn ska dö – mördas,
innan vi förstår deras oskuld.
Hur många barn ska våra vapen stympa,
innan deras blod får oss att vakna.
Det finns en eld, som aldrig går att släcka,
med sin glödande låga lyser den över mörkret.
Den är röd som blod och den falnar inte;
Den elden! Brinner där förtrycket bor.

Gabriel Afram

Bortom här och nu

I landet Ingenstans.
Hjärtat hamnade i skuggornas dal.
Det sjönk sakta ner i mörkret.
Ner i Dalälven.
Där i landet ingenstans och världen bortom alla gränser.
I en ej existerande värld, i tid bortom alla tider.
Där livet och döden förenas till ett ingenting.
Hjärtat får nytt liv.
Där kärlekens knoppar dricker ur livets vatten
och upp ur älven flyter den.
Stark över gröna ängar.
Månen lyser över allt om natten.
Solen ger liv, lust och hopp om dagen.
Kärleken växer i landet bortom alla gränser i tiden.
Bortom här och nu.

Carina Malmgren fd Lameire

Genom hyn

du försöker nå mig
genom min kropps
berg- och dalbana

själen finns inte inuti
 huden du smeker

känner du inte allt
som ligger som ett stjärntäcke
ovanför våra skepnader

förnimmer du inte mig
som omfamnar allt

medan du försöker
ta dig in genom hyn

Raakel Parveez

Mysteriepiats

Människor
som
lyckats
skaka av sig
sina
skuggors
förlamande
kokonger
samlas
vid
vägkorset
där horisonten öppnar
sina blombblad
och färgerna avslöjar
sitt ursprung,
där solen och månen
besjålas av samma sken
och regnbågens början och slut
möts i en ädelstenslysande cirkel,
där vinden vilar i sig själv
och vågorna inte lyder under ebb och flod,
en plats där själen lämnar
vardagens gråa sten och svävar
berusad av sina egna vingslag
över
de stjämklara
djupen
i sitt inre
universum.

Per-Magnus Eliaeson

Regn

På natten kom regnet
smattrade som trumpinnar
mot fönsterblecket
Blev till floder
fyllda av liv
En kopp te vid fönstret
där himlens tårar rann

Min barndoms camping
vid havet
Regnet mot tältduken
vindens sång
och den varma sovsäcken

I tältet skuggornas dans
och bortom tallarna vid
stenstranden
bröt havet in med ett dån

Det riste och tjöt
i linor och tyg
när vindens alla krafter
ylade i natten
Och vi små liv
kurade ihop oss och väntade

Dick Maliks

Han sa

Han sa:

Följ med mig, den här världen är bara ett substitut

Jag ska ta dig till bäckar du aldrig sett förut

Med forsande vatten som renar kropp och själ

Ta med dig hem, bär med flera kär

En trädgård du aldrig tidigare funnit

Ett lugn i sömnen du aldrig tidigare vunnit

Solens strålar över dig och olivträdens skugga

Jag kommer ta av mig min kappa för dig när det börjar dugga

Vad du än önskar dig, vid dina händer

Du ska få vila nu, jag kommer ta alla dina fejder

Nasra Salim

14 augusti

Farmor kammar sitt hår på altanen när det blir kväll. Hennes långa silvergrå hårstrån lossnar från huvudet och försvinner i det blå mörkret.

I en kista i vardagsrummet har hon sparat sina avklippta flätor från när hon var ung. Jag har frågat om jag får ärva dem.

Elise Elley

Bordet

på den bortglömda bakgårdskrogen
till bordet kom dom i trance med självlysande ögon
magins brickor föll in i bröstet av religiös besatthet
en bortglömd dröm kom till bordet
vandrade under den stålgrå lampan
med ett svagt gult mytologiskt ljus
fjärilarna av stanniolpapper kom till bordet
med självlysande ögon
och fladdrade till kring ansiktets rökiga kind
viskade i det benvita örat
att dom sett en blå gnistrande kristallkrona
sjunka djupt under vattnet
med ett kallt förlorat återsken

Tommy Thuresson

San Miguel de Allende

Jag såg döden dansa på torget i San Miguel de Allende,
skymningen – det är sprickan mellan världarna.

Följande dag såg jag döden stå på en balkong bredvid
en glasdörr på andra våningen på en gata mot busstationen
i San Miguel de Allende.

Maiz-pinto, en liten majs kärna med stråk av rött i,
kristaller och fjädrar.

På kvällen såg jag honom dansa på torget igen.

Frukten, klarhet, makt och ålderdom måste besegras.

Det händer bara i México.

Sigvard Læth

Stjärnan inom dig

Stjärnan inom dig
Vinter gatan bräder sig
över dig med tusentals stjärnor.
Det finns bara ljus,
inget mörker,
inga skuggor.
Även du är en stjärna
rymdens oändlighet
inom dig

Leena Kuisma

Tisdag i oktober

En vanlig tisdag i oktober slits sönder
blir krater:
kringströdda papper, skolböcker, en jordglob
en liten pojkes första ord
i krita på svart tavla: hund, snäll, hoppar
spretiga bokstäver, spretiga ben
tystnaden sjunger

Uppdraget är utfört
döden är
någon annanstans
Det är viktigt
att inte grubbla
att inte älta
att inte anklaga sig själv
att fokusera på det innevarande ögonblicket

Nu blir det karaoke och han bjuder
på drinkar i baren
kollegorna, hon den nya
glitterögon, ljusgrön ögonskugga
rutmönstrad blus
linjen från hennes näsvinge
Tekila!
De sjunger duett
sjunger give peace a chance, sjunger all you need is love,
sjunger I should be so lucky
lucky, lucky, lucky, I should be so lucky in love

Malin Strinnholm

Minnespärlor ur glömskans skrin

När orden börjar tveka, när minnesväven glesnar
när varpen delvis rämnar och garnets färger bleknar
Musik blir då det skyddsnät som håller livet uppe
och sången blir den olja som smörjer tankens gång

Det sägs att först i betraktarens öga, konst kan uppstå
på likartat sätt blir musik till liv i lyssnarens öra
Sånger som gömt sig i glömskans skrin
trillar fram som pärlor ur ditt minnes vrå

Så! Lösgör strama snören och kliv ur din känga
Lossa kardborrbanden och sparka undan din sandal
Kavla av socka och strumpa
och stig barfota ut på musikens minnesmatta
Gräv ner tårna mellan varpens trådar och märk
hur du gläntar på locket till glömskans skrin
och uppfylls av skimret från dina minnespärlor.

Lennart Carlsson

Grannsämja

Ljudet av grannsämja
som livsbejakandet främja
stinna av Afrodisiakum
i sommarkvällens finrum
höres sånger glada
stämningens lockrop behaga
mörkret omfamnas glatt
verkligheten kommer ikapp
bakom kittlande skratt
själens finmaskiga hack
något hålls tillbaka
stillas med en kaka
fasaden kan rasa
ohyggligt vilken fasa.

Lena Öberg

Kvinna, Liv, Frihet

Mahsa, vem är du, namnet på en fighter,
Vet att vi är din röst i tystnaden,
Mahsa, du är frihetens själ och hemlighet,
Vet att vi är din hand i rörelsen,
Mahsa, du är nationens spegel och förebild,
Vet att vi är ditt ljus i mörkret,
Mahsa, vem är du, Irans själ,
Vet att vi är ditt blod i frihetens ådror,
Mahsa, du är borta, men ditt namn finns kvar
och med ditt blod vaknade landet.
Zan, Zendegi, Azadi
Kvinna, Liv, Frihet
Woman, Life, Freedom

*Till minne av kvinnorörelsen,
och Mahsa Aminis död den 16 september 2022 i Iran.*

*Den flygande poeten, författaren och konstnären
Akram Monfared Arya*

Fagra tussilago

Fagro tussilago som så aprikosfärgad var min vän
Ditt leende gav mig dock en dag denna eftersmak så frän.
Prästkragen med ditt ljus så skimrande grönt
Blev en dag endast bara drottningen som ej fick bli krönt.
Minnen av hur vi vandrat stannade kvar
Tills en dag när jag genast började av dig kräva ett svar
Du har mig alltför medvetet bara sårat
Ty vår vänskap var du knappast villig att fortsätta vårda.
På samma sätt som blomman kan glittra
Kunde du endast bry dig om att relationer bara splittra.
Persikofärgade rosor som bara försvann
Brydde du aldrig det minsta om, tills någon annan dem fann.
Enligt dig var bara drömmar till last.
Det finns inte längre något djup i vad som är gjort av plast.
Varför hade du behövt mig kallt svika
När allt du egentligen kunnat göra var bara att i tysthet avvika.
Flyg iväg som de skira blombladen.
Allt jag ville var bara att du inte hade gömt dig bakom fasaden.
Löften betyder kanske ingenting.
Trots allt ryms det ju bara vad som finns i en enda rund ring.
Ibland är det bara under dagarna vi drömmar,
Men du kunde ju ha visat mig sanningen istället för alla lögner.
Tänk att just du fagra tussilago var så falsk,
Varenda vänligt ord en lögn för att jag skulle lägga mig platt.
Vår historia är någonting du vill gömma,
En sanning, delad oss emellan du endast bara vill få glömma.
I hemlighet kallade du mig vek
Fast jag vet nu mer än sanningen om ditt allra värsta svek.

Therese Sjökvist

Skrik

Skriken är bedövande.
Kanske är det bara jag som hör dem.
Jag tror inte att någon hör mig.
Kanske skriker jag för döva öron.

Det gör ont i min hals.
Känns som djupa sår.
Har jag skrikit för länge trots att ingen hör?

Ibland känns det som att alla skriker.
Vad är det som gör att ingen vill lyssna?
Jag kan skrika för full hals ut över staden,
min röst kommer ändå inte höras.

Kanske fångas den av vinden.
Kanske begravs den.
Ingen vet.

Jag vet i alla fall att det gör ont.
Ont att inte höras.
Ont att behöva lyssna på sånt som är tungt.
Men mest ont gör det när man ångrar att man inte lyssnade.

När någon har skrikit för full hals så pass länge
att de inte har någon röst kvar.
När rösten inte längre är det som begravs.

Kommer det någon gång bli någon ändring?
Kommer vi någon gång bli hela?
Eller kommer vi alla sluta utan en röst?
Begravda någonstans för att ingen ville lyssna.

Emelie Wall

till de surrealistiska poeterna

utposter av ögonbryn & dagg.
ett andetag skor och tryffel.
& urdruckna alfabet –

du rådslår med nyanser
utvunna av a, ö, & c formade nivåer
av klockslag, timmer & slipsknutar.

intets revelj strålar
du obesjungna stoft
res dig ur gårdagarna!

sjuåriga tvivel
bakom skuggorna
tvååriga delningar

Emil Ahlbertz

Había que verte hablar de la sal

Tú hablabas de la sal y de sus muertos calcinados
del dolor del grano impregnado de sangre en la salina
de que había montañas enteras blancas y lejanas como el mar
y de que el mundo se había ido fundando alrededor de ellas
Que su comercio abrió rutas nunca soñadas por el hombre
y de que se habían escrito toneladas de historias
sobre un mineral tan nuestro y tan de nadie

Yo miraba tu boca y pensaba: ¡Cuánta sal me he perdido!
mientras soñaba la sal de tus labios, la sal de tu lengua
y la sal de tu sexo que ya nunca sabré
Tu boca hablaba de la sal
y la mía soñaba con triturarse allí dentro y ser sal para ti

Aleisa Ribalta

Jag är som havet

Jag är som havet, lika känslig för väder och vind
Minsta orosmoln, ger en krusning på ytan
Är molnet stort, blir krusningen till vågor

Vid storm, blir vågorna stora och många
Kastas de mot klipporna, skapas ett virrvarr av vågor
Dess underströmmar drar mig ner under ytan

När blåsten mojnar, blir vågorna till dyningar
Dyningarna ligger kvar och blir till ringar på vattnet
När solen tittar fram blir havet lugnt och stilla igen

Men för hur länge?

Mina känslor är som vågor...
Går jag emot dem, blir de stora och svåra
Accepterar jag dem, blir de inte så farliga
Tillåter jag med dem, får jag en behaglig tur

Rose-Marie Castlin

Sell the Air

Like bugs on my windscreen can't keep it clean
Stains, strains from a lifetime a lot remains to be seen
In and down that dark rabbit hole
Climbed back out like a mole
Can't squeeze time back in the bottle but who cares?
Long train running off to somewhere – shit-life ain't fair
My view says don't run scared
Guy on the corner with a secret to share whispers.
Who said you can't sell the air?
People talking but I can't hear
It's a world of sounds but nothing's clear
Sweeps up like a storm and begs to get in
Put my hands up to my ears in trouble again
I'm driving down the road crossing double lines
Somehow it feels like I'm marking time
Hucksters and clown's faces pressed to the glass
A world out of rhyme seems no one even care
Sure Need that Pot o Gold
Time to break the mold In the alley people getting rolled
Can't be controlled Can't be consoled
Lo and behold You ask – you be told
Where's that pot o gold?
All parties polled Politicians paroled
Tyrants cajoled My legs are bowled
Temper being withhold My psyche extolled
Guess I'm getting trolled Future be foretold
One thing sure *Ain't no pot o Gold*

Ric Wasserman

Patiens

jag lyssnar på en repris
av ett tal till nationen
när det är som tuffast är vår sammanhållning som starkast
lagom mycket karantän ska det vara
framför tv:n får jag en sockerkick
en bit svampig sockerkaka och flyktsoda
så jag lägger en kairopatiens
för att lugna mitt oroliga sinne
men den går inte ut
det gör inte jag heller
stannar inne hela eftermiddagen
vilket dämpar oron en aning
ute mörknar det, jag tittar på foton
som jag samlat på mig, närbilder på rödmyror
och ett på Sharin Foo och hennes bältdjur

samtidigt hoverar en helikopter
över de regnvåta hustaken

jag tror mig höra några skott som avlossas
strax innan jag somnar
tre fyra stycken i snabb följd
men kanske var det ett fyrverkeri

Ola Lindvall

Det finns en skog nära där jag bor
Där alla träd är kvinnor.
Den var en gång stor
men fler och fler av oss försvinner,
och det finns få som orkar ta striden.
vindar blåser bakåt i tiden
Och jag själv är ett av de träden;
vars skulderblad sakta fallit till marken.

Nerifrån min plats kan jag se in under en annans kjol
Och beundra hennes lår.
De står ensamma.
hon berättar för mig att de
Varje dag möts av en såg, en bår men ändå står kvar.
Tjocka och stadiga.

hon berättar saker som jag redan vet –
Att det har pratats mycket om oss på sistone
Och att vi i morse fick brev.
Ingraverat i vår pappershud stod
Att de skulle slakta all skog.
hon säger att de länge skördat, bortprioriterat och stenat
men att de nu
Dansar på bitar av kvinnans frihet
I kistor gjorda av ek.

jag själv är ett av de träden som fallit baklänges
Men jag blir skyddad från vinden
av den som orkar ta striden.
Och hon berättar för mig att hennes stam
ska stå stadigt in i det sista
Utan minsta antydning till skam över att vara kvinna.

Astrid Rimm

Edwards gata

Med en annans blick
alltid utifrån sedda
på ett ödesmättat vis
Målade han
människor och motiv
Sedda lite på distans
ur ett sorts
förändrat/förskjutet
perspektiv
Det är honom jag
längs gatan tycker mig se
Kommande gående
klädd i rock och hatt
Som om han stigit ur
ett av sina mästerverk
Fastän det bara är jag själv
i intighetens namn
Som tar en ödslig promenad
hans gata fram

Lottie Ålhed

En obehaglig tystnad

Döden var inne i lägenheten hos Mamman och Poeten. Dottern var så maktlös och ensam med Mamman och Döden i lägenheten denna hemska natt. Dottern ville ha ett magiskt Trollspö, rädda Mammans liv! Mamma sa vid sängkanten på serbiska: »Ajde da legnemo« – »Vi går och lägger oss.« Döden direkt och snabbt fysiskt tog tag i hennes kropp och Mamman brottades mot Döden med sina sista stora krafter fysiskt mot Döden, men så dog hon! Försvann på en sekund! Allt hände framför Dotterns ögon! Allt hände så fort, som man vore i en film! Den här gången var det i verkligheten! Pappan har ALDRIG älskat och har inte respekterat Dottern och han har i livet alltid lämnat dottern till vargar och hyenor för sin karriär. Lidande, ondska, girighet, sorg i denna familj! »Här är mitt land och här bestämmer jag!« Stockholm/Slussen, Sommaren 1994. Dottern har alltid varit ett objekt med bäst före datum, en stor belastning och börda för pappan! De 5 hemska åren som man vore i en sekt inom familj! Mamma och Dotter på en bänk, korv med bröd. »Han har gjort mig och dig till svensk paria!« Dottern: »Vilken kategori tillhör vi?« Mamman: »Plåga«. Dottern skäms att hon är dotter till pappan! Ingen mera kontakt! Han förblev en grälsjuk hälsofara!

Alexandra Luthander

Oktober 2023

Där det inte finns ord
finns vapen
barn sparkar kamrater
vuxna skjuter

Fäder mödrar fostrar
söner till prinsar
sätter dem på piedestaler
utan samarbete kommunikation ansvar

Är allt i en enda religions famn?

Där det inte finns ord
finns vapen
aggression mord

*I oktober 2023: Ryssland krigar mot Ukraina
Terrororganisationen Hamas i Palestina krigar mot Israel.*

Monica Odén Berggren

Min pappersbåt

Märkliga världs favoritdotter,
trots dina femtio år bär du ansvar för dina nyckfulla årstider.

Väderkvarnar korsade ditt öde,
delades under ett don Quijotes middag.
Välkomna är de som från bortom havet,
ivriga efter frihet tvingas
korsa de grå stäpperna av solidaritet och fred.

Legosoldater tvingade dem
att segla på sardinflottar.
De svultna och vilda havshyenornas
omänskliga och föråldrade handlingar
som lemlästar hopp efter hopp ute på det stora blå.

Glada att avvisa drömmen
seglar de, universums underliga flyktingar,
vaggandes sitt trassliga hår,
format av rasande vågor. Moder Jords lemlästade.

Din nästa station, Hammarkullens tunnel,
vad som var en navelsträng
förlorad i livets sista kamp,
tar nu åter mänskliga svärmar i livmodern.

Själar som uthärdar Neptunus,
seglandes på en pappersbåt,
tills de når hoppets stränder.
De ger sig ut efter fred och frihet

José Hernán Romero J.

Just nu

Ibland finner jag
en stillhet
i all rörelse
som att
befinna sig
just där
just då
ett ögonblick
det kommer
inte tillbaka
jag behöver
inte fånga
något eller någon
bara finnas till
men ändå
på väg

Elisabeth Westlund

Tid

Tid är det vi har, vi två,
tid att komma på,
om vi mot gemensam framtid,
tillsammans snart får gå.
Men oavsett om du och jag,
inte möter gemensam morgondag,
jag vill att du i ditt hjärta ska förstå,
att jag alltid tänker på oss två.

Micha Foss

Mörkret

Från alla håll
smygande på tå
ljudlöst visslande

hoppande som en groda
lika oväntat
som den första kyssen

önskat som en bomb
på ett sjukhus
förstföderskans skrik ekar

väntat som ett lejon
på en moped med vapen
skjutande gul- och blåtröjor

mörkrets konflikter lyser
enfaldigt som eldsflugor
ingen förvånas längre

Irène Svensson Räisänen

Grovarbetarens blues

Vid berget i Bolivia, bor en man vid namnet Nico.
Han är ung, han är sjuk, med trasiga lungor kämpar han.
Han arbetar i gruvan,
med tunga bördor, svett och damm.

Smärtan bedövas med kokablad och sprit,
Menyn består av majs, så är det kvitt.

Till slut gick Nico till docktorn, 10 år max har du
sa han. Till stan åkte Nico, men fick inget jobb.

Så Nico arbetar i gruvan
med tunga bördor, svett och damm.
Så han arbetar i gruvan med ständig rasrisk,
hot av död.

Mánja Waltman

I poeternas tid

Så länge jag fortfarande kan prata
så länge jag fortfarande kan göra ett spektakel av mig själv
så länge jag inte rivit upp hela sidan
så länge du fortfarande kan banda min röst
och mina dikter
så länge du kan gå in i närbild
på mitt liv
finns det något där

så länge jag fortfarande befinner mig
på de branta, magra sluttningarna till Helikon
och ingen vet om jag är på väg upp
eller ner
så länge
är jag fortfarande vid liv

så länge jag fortfarande kan gråta
leder min väg framåt

en skjutspojke tog mig hit
till berget Helikons magra
tidiga branter
nu kan en sherpa ta över

Andreas Björsten

Nyinflyttad fredag 13 okt -23

Skruv i dörrhantaget och i golvskrapan fattas
toan läcker
värmen vilken? 17 grader inomhus
sov hela natten i alla fall i attefall
lådan till kylskåpet sitter fast
det räcker, det räcker
sladden till kristallkronan hänger ner som ett hopprep
finns det något knep att sätta stopp för det?
två glas i kras på natten
spillde kaffe i full fart
strömmen försvann 6.25
bullar i ugnen
kall luft drar in från dörren
torktummlaren går, men den är trasig hos säljaren

Karin Johansson

Grått

Ovan klipporna
stormmoln
Runt klipporna
hav
härifrån till Shetlandsöarna
Under klipporna
skiffer i drivor
överblivna minnesfragment

Mot klippans stränga täthet
är den grå musen
alls inte grå

Den grå tristessen bor
i betongen,
i städerna, i asfalten,
i skolbänken

Vid havet
bor lugnet
i den blyertsgrå stenen

Torun Ewald

Karikatyr

Jag har slutat skriva
För de kallade mig en kreativ själ
Jag önskar att det gick att förklara
Hur lite som egentligen fanns
Av allt de tycktes uppleva
Att själens dragningskraft
Var en immanent dödslängtan
Som flöt längs orden
Fick dem att skina
Något sånär vackert
De gånger människor valde att läsa
Men som trots allt
Ty, det skall det implicita till
Inte var mer än abstraktionen själv
Ett skelletts utmålade meningar
Minutösa penseldrag av livsens
Som vid närmare anblick
Tedde sig aningen ambivalenta
För där emellan
Kommatecknet och punkten
Fanns en livlös fantasi
Om dagens enda död
Den sista sägnes pust
Och gryningens fullständiga bortsudd
Av själens sjunde sköte

Eloise Jørgensen

Zonätt

Jag bands av idealet mot behag ...
Och hörde ord av skönhet från min dam
Hon sade då att kärlek är en lag ...
Men nyttjar du blott åtrå blir du stram ...

Du måste se hur jämställdhet ger tro
Att två som älskar bindes starkt ihop
Att vilja andra gott – låt detta gro!
Och lösgör ordens godhet i var trop ...

Min Kärlek finns i allt som söker hopp.
Jag är den dam du sökte längtan i.
Och kvinnans bild i dig gav nu en kropp.
Och tvivlet inom dig som går förbi ...

Filosofi? I den du finner bild ...
Din åtrå vild? I dikten blir den mild ...

Lis Lovén

Alla samlade
poeter stora som små
fest i källaren

Evvy Söderman

Släpp taget
Låt livet ske
Som is blir vatten
Och löv blir mylla
Slappna av
Låt livet ske
Inget mer än det

Marie-Louise Agner

Kärlekens rytm

Vi tittar upp mot ditt träds krona
medan det milda höstregnet
droppar mot våra ansikten

När vi går in
tvättar jag varsamt ditt hår
så att ingen tvål kommer in i ögonen

Vår kärlek är ännu fri från skuggor.

Att göra samma sak varje dag:

Det är kärlekens rytm,
en helig monotoni,
hjärtats fullkomliga vila

Johan Andersson

Näshult

Simma långsamt i ljunnet,
guldvatten i Serapssjön
vid Näshult.
Hitta gyllene
kantareller i drivor
på markerna
runt Näshult
Plocka lingon,
skogens guld bland buskar och tuvor,
vid stigarna i Näshult.
Vandra på blomsterprydda ängar
med små guldklimpar till barn
Filip och hans nyfödda syster
Tillsammans med deras stolta föräldrar.
De är från Näshult,
en guldskimrande by
i mörkaste Småland.

Anita Holmén

Mörkret

Mörkret är större
mörkret räcker till
nerifrån och upp

Mörkret finns där
både inomhus och utanför
i årstid för årstid

Men så bränner det till
runt strupen:
Det är på riktigt!

Bengt Berg

dina händer är ett bo

om jag vore en humla
om du bar mig som ett löv du just funnit på marken
om knappen som fallit av skjortan

som du inte vill mista
tappa bort

sådana är dina händer
omslutande

kyssen och famntaget
i skenet från baklyktornas ljus
i snålblåsten precis intill stadshusparken

jag ville inte tro
att det blev vår sista

att jag varit en kärlek
blomstrande och kort

och du skrev långt senare att jag hade varit varken

Susanne Nybacka

Den skånske poeten

Tärningen är kastad, beslutet är taget
Nu lämnar jag teamet och satsar på jaget
Jag måste bort, från schema och ordning
Till ett helt annat liv. Nu ska jag bli skåning
Jag sitter på jobbet; blir slö, slapp och fet
Men om jag blir skåning; kan jag bli poet
Det liv som jag lever: fyllt av tråkiga plikter
Nu ska jag bli rebell och skriva dikter
Aldrig mer se nån allsång och stampa takten
Jag skriver texter som utmanar makten
Nu är det slut; jag bryter förbundet
Författar ett epos, om bron över sundet
En äkta poet, har halsduk och keps
Jag sjunger om kampen och låter som Peps
För om det ska funka och ge nån effekt
Ska det jag läser va på rätt dialekt
Jag försöker att skorra dessa främmande ord
Ungefär som Ernst-Hugo i Skånska Mord
Vad det ska bli, jag kan bara hoppas
Här startar min resa, för stark för att stoppas
Jag lämnar det gamla, det nya tar vid
Nu blir jag kollega med Ranelid
Mitt mål är att leva, innan jag dör
Jag byter ut skottkärra mot rullebör.
Så nu börjar mitt liv. Ifrån denna stund
Jag är inte längre från Gävle; jag är ifrån Lund.

Benny Fröjd

humörteorin

its not disgusting to eat shit
its not vampiric to drink blood
its not ugly to bite your fingernails
its not embarrassing to pee in your pants
its not sinful to jack off
its not distasteful to pick your nose

tomas sofia johansson-jonsson

Döda drömmars stad

Låt mig berätta om ett litet kontor,
Eller snarare om Anja som på södra bor.
Kontoret där hon jobbar där de flesta är lika,
Där det är endast chefer som är rika.
Varje dag på plats med halvtimmes rast,
Anja har varit på kontoret i tio år fast.

Hon hade drömmar när hon började första året
När hon var nyutexat, ung med rosett i håret.
Skoningslösa tiden gick och åren passerade,
Tänk på verksamheten, chefen insisterade.

Anjas drömmar om livet började blekna ut,
Som andra på jobbet väntade på dagens slut.
I slutet på livet med stor sorg hon insåg,
Att livet passerade förbi som ett snabbtåg.
Hon hann aldrig stanna upp och reflektera,
Det enda hon märkte när livet hann passera.

Kontoret påminde henne om hennes lilla stad,
Som hon som ung lämnade och var så glad.
Att fullfölja sina drömmar och bli den hon vill,
Anja visste inte när hon packade i sin bil,
Att döda drömmars stad kan ändra skepnaden
Och livet i repris får ingen till stora skillnaden.

Mikael Fischer

Tiden var inne
Sen gick den ut via bakhörren
För att aldrig återkomma

Satt in lite tid
På mitt levnadskonto
Ingen ränta

Jag tilldelades tid
Millioner av sekunder, minuter och timmar
Förlorade allt

Tiden fylls på i ett
Av vandrande tidsintervaller
De går direkt in i intigheten

Denna arma planet
Lider av fredssvält
Ändå snurrar den vidare

Sigrid Tadros

Ett liv

(ur ett manligt perspektiv)

Vad är Tiden? Jag är någon
Vad är Tiden? Titta mamma jag kan gå
Vad är Tiden? Skolan är skit
Vad är Tiden? Den är ung
Vad är Tiden? Du är det vackraste jag vet
Vad är Tiden? Vi kan väl kramas lite till
Vad är Tiden? Glömde kondomerna hemma
Vad är Tiden? Tills Döden skiljer oss åt
Vad är Tiden? Nio månader
Vad är Tiden? Mitt i natten. Försök få tyst på ungen!
Vad är Tiden? Måste jobba över
Vad är Tiden? Lägg undan brödkaveln, älschkling!
Vad är Tiden? Du får ta lägenheten om du tar hand om ungen
Vad är Tiden? Giftasvuxen. Kommer kanske på bröllopet
Vad är Tiden? Bolaget öppnar snart
Vad är Tiden? Orkar inte se efter
Vad är Tiden? Förliden.

Leif Sahlman

Undertoner

Du som ännu står upp
Sätt dig ner och var tyst

Du som gråter
Lite måste du väl kunna tåla

Du som har gått vilse
Skaffa dig en karta

Du som är utanför rutan
Göm dig

Isa Hermelin

Höstkrönika

Värmen bor där

när det regnar,
när de mörka allmängodstågen far fram,
när den svarta betongponnyn fryser,
när tallen tappat ett rostigt avgassystem,
när solen ser de brusande molnsjoken,
när lyckohjulen har tagit in på mörka däckhotell,
när språken går längs kajen.

Värmen bor där
i dina händer.

Ulf Dagman

Mamma Maria är död

Jag färdades i timmar
genom ett brinnande landskap
Samtidigt regnade det
Stormen blåste
Vinden förde mig hit och dit
Himlen grät
Hon var borta men jag var på väg.
När jag öppnade dörren
En så levande, en så död
Där satt Anden i rummet
Rosor strödda
Hennes fasta profil
Frusen och vacker
Så vacker som hon aldrig varit
Min själ rämnade i gråt
Jag var hennes och dammluckan brast.
Men hon vägrade säga något
Hon kunde inte trösta
Hon hade aldrig tröstat
Jag hade alltid varit ensam
Men nu var vi tre
Tre som grät i varandras armar
Vart gick du Maria?
Du ville ju inte dö, sa du.
Så varför lämnade du mig?
Varför lämnade du oss?
Jag bad en bön till heliga Maria
Att ta emot Dig
Att skydda Dig.

Irene Baker

År 3000

När jag var ung, när jag var tonåring,
när jag ville vara raggarbrud, hippie eller flygvärdinna.
När jag var ung, tänkte jag mycket,
på världen, på orättvisor, på naturen,
en lösning på lugn och fred såklart jag ville finna.

Bob Dylan som då var min idol, som jag lyssnade mycket på,
va sa han, va sjöng han? Knappt någon engelska jag kunde förstå.
Men ändå, det måste gå!
Jo, jag kan, jag vill och jag kan också skriva ...

Sedan 1969 har inte skrivits en rad, över 50 år har gått.
Och pärmen med dikterna i garderoben orörd har stått.
Men jag slår vad, Att de håller än idag.

År 3000

*Det händer ett under
Världen brinner med brak och donder.
Allt ska förstöras, allt ska bort.
Allt ska förgöras, både vått och torrt.
Människan ska ner
Människan ska dödas.
De behövs ju ej mer
Världen ska mördas.*

Jeanette Simonius Swartz

Passion i Själen

Drömde om Vänskap & Nya födsloländer.
Om Nya Människor och välbekanta ansikten.
Njuter god Cava, efter en dags
Målarstund med Konstnärinnorna.
Känner Nostalgi efter att ha njutit Prinsesstårta.
Många Barndomsminnen kom tillbaks.
Sköna Omtankar om gemenskap och kärlek.
Och Omsorg om varandra.
För att göra Planeten Jorden
till en vackrare plats.

Valentina Vanilledoff

Höstkvartett

Det är så lätt, en vind viner
De gula löven cirklar ner
solen värmer mitt ansikte

Jorden är ännu varm och de
bjuder till att börja plantera
lökar till våren

Kretsloppet går runt och
det spirar i mitt hjärta med åren

Ylva Sehlén

Från mamman utan minne

En vänlig glömskas mjuka dräkt, sig lindat om tankar och minne
Vad än har hänt är nu övertäckt, vad än som fanns i mitt sinne
Den nyss jag såg, som glatt min håg, ur minnet strax undangliden
Var stund förgänglig i tiden.

Förutan mening med varje ting, vad saker och ord innebära
Jag omges nu av ett runtomkring, där inget från annat går sära
Ett tankehopp – jag tittar opp, vad än som finns att förnimma
En glimt av annat än dimma.

En blick som frågar, som vill förstå, som söker i min, långt därinne
Om ont jag har, om jag orkar gå, om personen finns kvar i mitt minne
En mun som ler om svar jag ger, en framsträckt hand som jag trycka
Ett ögonblick utav lycka.

Men du, vars vända inom dig gro, av ängslan inför att jag glömmer
Vet att, inom mig bo sinnesro, ett lugn där stilla jag drömmer
Så tag till tröst, jag hör din röst, för mig är du ännu densamma
Och jag, för alltid din mamma.

En vänlig glömskas bleka dräkt, svagt grå som den lättaste dimma
Vad än den dölja, vad än den täckt, allena för mig att förnimma.
Förlorat hum om tid och rum, men gör ej ont i mitt sinne
Att inte ha något minne.

Paula Jonsson

Tidigt i trädgården

Rör mig inte, sade han,
när vi stötte på varandra
tidigt i trädgården. Rör mig inte.
Jag kan nog förstå honom. Efter
att ha varit bunden
i hela sitt liv,
lindad och svept,
måste det vara förvirrande
att plötsligt befrias.
Jag har mött dem som fallit
hårt när möjligheterna öppnats
och jag vet inte själv hur
jag skulle reagera
vid en sådan fullständig förvandling

Så jag går hem igen och
säger till de andra:
Tids nog får vi peta i såren

Richard Thörn

Staden

Mitt svarta hjärta
I glasrutan
Den fåfånga asfalten
Var ska vi nu
Du kan gå vart du vill
Men du kommer aldrig tillbaka
Det blir inga fotspår på det här underlaget

Helena Petersen

det finns en makalöshet
i hastigheten som du är
en gnistrande tillhörighet
som konstant brinner i dig

någon skruvar på håll
i en glödlampa
högt upp i höstbjörken
vinden tänder dagen

i en grön säng av sammet
samlar sig dina gröna tankar
planer smids
de fria skälver i tanken

när hägrarna gett sig av
hörs hur vågorna suckar
det kyliga vattnet
tillhör bara de som bor där

Bengt O Björklund

NÄR JAG VAR UNG kunde jag aldrig tänka mig att livet skulle bli som det blivit. Det fanns inte ens i min fantasi. Jag inbillade mig att saker var bra, att vi gjorde det vi kunde för att barnen skulle må bra – i stort sett kunde vi inte göra bättre. När jag var ung, visste jag inte vad diagnoser var. Jag trodde människor var olika, men förstod inte varför. Nuförtiden är det ju väldigt vanligt med diagnoser, alla vet vad det är och varför människor gör som de gör. Jag har lärt mig väldigt mycket under mitt liv. Jag har sett vad diagnoser kan göra med människors liv. I detta virrvarr som skapar oreda, inga rutiner, inga säkra platser och stunder, kan inte alltid kärlek hjälpa. »Olika falla ödets lotter«, som man skrev i poesiböcker förr. »Lycklig den som får Isakssons dotter« rimmade man sedan. Man tyckte det var skoj, men tänkte inte så mycket vidare på saken. I dag var ytterligare en dag, då jag lärde mig att stå på mig.

Var rädd om dagarna

Var rädd om dagarna

ta in de heliga orden
låt dem följa dig under dagen

ta till dig texten som helar

lämna aldrig vägen mot dig själv

lämna aldrig vägen mot friheten
mot hoppet

lämna allt som inte bär frukt

låt andra plantera
i sitt anletes svett

Pia K.

Kroppen paralyserad
lamslagen
svettdroppar kryper efter ryggraden

vill inte vara här

ögonen stela
blicken fladdrar

vill vara någon annanstans

långsamt börjar hjärnan arbeta
kan jag ta mig härifrån
krypa, åla, smyga

hjärnan vinner terräng

tar över kommandot
bestämmer, beslutar

kroppen rör sig åter

skakar av sig skräcken
förnekar obehaget
kör iväg rädslan

reser sig
går därifrån

Erna Maria Fredriksson

KODORD: RÄDSLÅ

Svagt sorl genom ridån
hon blundar
knyter nävarna
mumlar, repeterar
sitter replikerna?

hjärtslagen pulserar
snabba andetag
svettpärlor i pannan
skakande knän

varför utsätta sig för denna plåga?

uppmuntrande dunk i ryggen
andas djupt
ridån dras ifrån

Bländas av ljuset
sänker blicken
möter ansikten nedanför
förväntansfulla

all rädsla försvinner
nu är hon en annan
förmedlar ett annat liv
andras känslor

applåder lockar till glädjetårar

Gunda Gripenberg

KODORD: RÄDSLÅ

COW

How fun
It must be
To serve the people
With your body and life

To give us, humanKIND
Milk, meat, skinn and beyond

Hurray you lucky one
Who bless the world

With cream in our coffee
Cheese on our sandwich
Butter on our bread

And in the end
A goodbye shoot
In the head

(Lyrics inspired thanks to Kerstin Modéen)

Johanna Månsson

Fullmåne

Fullmåne över Observatoriet
Fullmåne över dammen
Fullmåne över träden
Fullmåne i mitt ansikte

Skottlossning
Kriminalitet
Bomber
Ett värde-löst samhälle

Satt här många år sedan
Träden vajar över mig
Ingen förändring, all förändring
Stjärnorna lyser fortfarande.

Peter Palm

I en avlägsen framtid

I en avlägsen framtid, i en framtid som inte är vår är allt som på nytt fast den luft jag nu andas finns kanske kvar ändå. Då blommar inte blommorna som nu i en hage av grönt gräs och hästhov. Inte heller hörs över marken och husen lokomotivvisslors skärande ljud eller sjöfåglars klagande skrin. I en framtid, i en avlägsen framtid, våras inte våren som nu utan med ett dunklare eller renare ljus. Det är en framtid som våra drömmar inte kan nå, den ligger som sig bör utanför den gräns som är vår. Utanför och bortanför allt tänkbart i vår tid, i en tid som hör framtiden till. En avlägsen framtid dit våra tankar inte når är ett oskrivet blad likt ett ännu oavslutat år, medan den tid som är vår är utmätt på den axel som kallas evighetens vår.

Carl-Erik Wiberg

Handflatan

Tillägnad Åsa

Jag gick mig ut en morgon i Stockholm min stad,
in i tunnelbanan, där satt dom i rad.

Dom hade nå't i handen vad kunde det va'?
Det var en liten platta som alla verkar ha.

Alla satt i vagnen och tittade ner,
ner uti handflatan. Vad är det dom ser?

Ja, folk verkar vara någon annanstans,
studerar mobilen och befinner sig i trance.

Man är där och då och inte här och nu.
Är det rätt och riktigt? Vad säger du?

Den digitala drogen gör dig till slav.
Den är som ett gift. Du kan inte lägga av.

En ständig ström av information.
Den är en kraftfull attraktion.

Handflatan den tar all din tid.
Se upp så den inte tar över ditt liv.

Kjell Persson

En bortglömd poets berättelse

En okänd poet, med dikter av högsta klass,
berättade en gång detta för mig:

»I min ungdom närde jag våta författardrömmar,
och när jag var på gränsen till berömmelse,
var det som om själve djävulen kom på besök,
han sade mig att prata med den och den,
bli vän med de rätta personerna,
så skulle jag belönas med en
strålande författarkarriär,
med böcker utgivna på stora förlag,
stora försäljningssiffror,
priser och medaljer,
och kanske en plats i poesikanon.
Sedan visade han mig syner
av min kommande härlighet.

Jag stod där framför djävulen,
i beslutsångest,
i ena handen hade jag äran,
i andra handen min själ.
Jag funderade både länge och väl,
tog sedan min själ under armen,
och smög mig utmed Vägen,
bort mot den stora Randen,
där tiden tycks be.

Och sen försvann jag bakom den i det stora Okända,
den kulturella Vildmark,
där mycket, mycket sällsynta arter lever,
vars underliga ljud
bara Havet lyssnar till.«

Lars Larsen

Entiteten

Finns det någon,
eller någonting,

över huvud taget

materiellt,
immateriellt,
abstrakt eller konkret

som kan identifiera

och verifiera,
inom filosofi

forskning, idé
tanke och vetenskap,

över huvud taget

Som kan identifiera
min själs djupa längtan

Utan att krossa
– min integritet
Är det någon som vet?

Förutom Gud?

Bo Göran Nilsson

Suddas ut

När gränsen suddas ut
är det inte längre givet att hävda

allting av betydelse
blir plötsligt krympt
i sitt sammanhang

ett före
ett efter

Så är det med alla de som
plötsligt slits ifrån en
med sprucken dröm
står man och ser på

ballongen flyga mot skyn
ljuset släckas av en vindpust
vinet blir till vatten
kakorna brända i ugnen

det är just vad det är
när livet är i nytt skeende
där gränsen suddas ut
där nuet är starkare än
morgondagen
där vi står enade
om så
ett endaste andetag...

LeaLive

Solstrålehjärta

När dagen möter natten
Träffar solstrålarna hjärtat
Och jag känner att jag lever

Ola Nordlund

Rymdpoesi

Livet i det fria finns som eldflammar.

Himmelska världar upphör i röster som eka
Anleten förvandlas till ljus.

En upplysande månsaga med min penna
sfärer finns där plats för vila.

Är lycklig i alla resor över havet.
Kände mig som vi, vid havet
Havet var mitt första hem.

Tänkte den närmaste tiden att få,
göra en färd till planeten Mars,
må solsken dröja kvar i mitt hjärta.

Britta Axelsdotter Boström

bananer
kaffe
pågenlimpa
brago
mjölk
juice
kexpåsar

*i den välbekanta pappa-handstilen
jag tänker mig gärna hur han efter besöket på vårdcentralen
handlade matvarorna (denna tisdag med pensionärsrabatt)
packade upp dem hemma, satte på kaffe
och så pratade vi som vanligt i telefon på eftermiddagen
om hur läget var, vad vi hade gjort under dagen
hjälppte honom med några korsordsord
tänker att han inte snubblade på parkeringen (ca kl. 14:00
den 30 augusti 2022) innan han hunnit in på Ica
att han inte slog bakhuvudet alltför hårt i asfalten
så ambulans behövde tillkallas
att han inte dog på sjukhuset under natten (kl. 03:10)
att jag och min bror inte behövde sitta på begravningsbyrån
(inte än) och välja vers och symbol till dödsannonsen
bestämma kista med mera till begravningen
ännu chockade, mindre än två dygn efter olyckan
det hade i och för sig varit flera tillbud dessförinnan
man får vara glad att det inte skedde tidigare
och att det åtminstone gick relativt fort
inget utdraget lidande som med mammas demens
inköpslistan hittade jag i hans plånbok
där låg även deras bröllopsfoto från 1963
han brukade säga »hejdå, gubben«
precis som när jag var liten*

David Liljemark

**Nu
när jag är gammal**

är jag så liten
att jag nästan inte syns

särskilt små
är mina fötter
och huden är så tunn

det gör ont att gå
i gruset
på kyrkogårdar
till exempel

jag är så liten
att jag rymms
i en byxficka
eller uppträder
som lerfigur
längst bak
i en julkrubba

jag bär på ett krus
vet inte vad
det innehåller

Erik Janson

Det omedvetna

Det omedvetna rymmer allt
De fredade lever lugnt
på en briserande vulkan

De desperata fiskar smärta
De listiga smärtborrarna
håller sig undan
Vem vill kvamna i det torra ljuset

Djupast nere
är varelserna blinda
Sök upp dem

Therapeutae Alexandria
Passionens inre ackord

Kvinnan flyter på
Mariouts lugna yta

Hon sjunker ned
Hälsar på sjöns hand
Sjöstjärnan pratar på
pärlemor brons

Kvinnan simmar med fiskar
Regnbågsskimrande
Hon häpnar över en färg
som ännu ej namngetts

Hon fiskar sig själv
Öppnar livsrummet
i Therapeutaes milda hägn

Ellinor Hillström

Hon i hans ögon de *blå*

Han var från första stund alla färger, en sprakande orkester av längtan, tröst och glädje. Han gav henne det livet som hon länge saknat. Vid fönstret hade hon *väntat*, sett ut på sin trädgård och världen utanför. Tiden som passerat på hennes gata. Då och då hade någon svängt in, någon knackat, någon inte alls. Ja, ibland *passerat* förbi, som en påminnelse om vad som kunde blivit. Men inte han. Han stannade till, betraktade hennes växande trädgård, vattnade de blommor hon så noggrant, ja ömsint planterat. Knackade vänligt på hennes dörr och väntade *tålmodigt* på en inbjudan. Han sa att hennes lockar fångslade honom. Och hans klara blåa, ja de blå ögon, henne. Hans *händer* var en melodi. Hennes hår en *vals*. Han steg in. Hon stängde om de två. Han fick henne till sin. Hon förblir alltid hans, i ögonen de *blå*.

Tina Strandh

Det susar (2023)

Det susar i höstens träd, där gula löv
glimmar av solens värme, ovetande om
vinterns kalla nätter...

Det viskar, in i skogens djupa, där älvor
mysa av eldens varma filter, medan trollen
ilar in i sniglars smala stigar, för att där leta
efter livets heliga visa... och när natten elden
släcker, kommer sömnen och så drömmen
som renar och helar alla själar och för dem
åter in i helheten, där de kan vila i evigheten.

Titti Spaltro

Ett bälte – en väg

1 april 2019

Glädjande besked: Mitt diktepos »Ett bälte – en väg« har belönats med ett helt år som gästförfattare (»Writer in residence«) i kulturkolonin i Gobiöknen! I eposet hyllar jag Folkrepubliken Kinas framsynta världsledarskap. Juryn har särskilt framhållit mina »oortodoxa skämt om Kinas president Xi Jinping«. Tack vare »Ett bälte – en väg« är jag utlovad att få lära känna svångremspolitik i Gobiöknen. Det bådar verkligen gott.

Tillägg 16 juni 2019

Kinas kulturminister Paikast Ning har nu föreslagit att jag ska ägna året till att författa mina självbekännelser. »Så har ju många stora tänkare gjort«, säger han, och nämner som ett exempel Alfred de Mussets berömda »Bekännelser av ett seklets barn«.

Dennis Renfors

En människa om natten i Nyland. En nattlig människa
i Nyland. Ett Nyland i människan om natten.

Om natten en människa i Nyland. En nylandsk människa
om natten. Om människans Nylandsnatt.

Därom en nattlig stillbild. Om omagadöme, ett
ångermanländskt sådant. Om att vara i det, än här än där.

Om att på dagen är det som. Något annat. Väsensskilt.
I Nyland, vill säga. Om dagen.

Och dagens människa, en annan, även han. Som förbytt,
förryckt. Som i Stäppvargen.

Den var det visst några år... jag menar, decennier.
Sedan. Man läste. Och var cool. Käre, gamle Hesse.

Hermann Hesse. Herr Man, som jag. I grund och botten.
I själ och hjärta, och allt det där, kräldjursanstalterna.

Så har man alltid varit. Och är. Jungian. Och så även du?
Hesse, tror jag, och tveklöst ja, Malena Ivarsson.

Ande och materia, som sak samma. Oskiljaktliga,
oomkullrunkeliga. Huggna som stuckna.

Ett enda, hela klabbet. Två sidor av samma myntinkast,
myntutkast. Polletterna som trillar ned,

upp, ut och in. Rytiskt, samtidigt, alla gånger.
Om natten, Nylandsnatten, goda natten, godnatt Nyland!

Karl-Johan Rahm

Saknad

Jag saknar samtal
vi var oense om orden, om ords betydelse, om semantiken
såg världen från olika håll
tolkade världen ur fragment som inte alltid överlappade
enades ofta i att våra fragment
var hämtade ur en gemensam verklighet.

Jag saknar vardagstjafset
alla små skämt och gliringar kring våra ovanor
delar av intimiteten
vi kunde retsamt peka på varandras egenheter
jag kunde bjuda på mina egna konstigheter
trygg i förvisningen att de aldrig kom igen
som vapen i ett krig
bara kärleksfulla vittnesmål om
att jag var sedd och accepterad

Jag saknar närheten
din varma kropp tätt intill i sängen
doften av din hud, ett välkomnande famntag
ditt huvud på min axel

Var är nu dina tankar
var hittar jag din förtrolighet
var finns du min älskade vän och livskamrat

Så tyst det har blivit... och tomt
jag vet inte vart jag ska vända mig.

Rabbe Kurtén

Hur skulle du kunna veta

hur skulle du kunna veta
att jag sitter i en bur
fånge i min egen återhållenhets
bakbunden
med mina önskningar
sorterade i fack av väntan

hur skulle du kunna veta
att jag behövde din undran
dina tankar dina frågor
din nyfikenhet
som en bro
från dig till mig

hur skulle du kunna veta
att jag behövde tiden
tiden var den skål
jag la min förtrostan i
för att bemästra
mitt närmande till dig

hur skulle du kunna veta

Eva Heijbel

Bredäng

I Bredäng blev vi kvar
alla vi som längtar
längtar hem
längtar bort – långt bort

Vi känner inte varandra
men vi känner
varandras längtan

Och alla ni
som längar efter
paradiset
detta är inget paradiset
men vår plats
på jorden

Ulla Marianne Gabrielsson

Vad är det egentligen jag vill berätta
att mitt paradiset snart är ett förlorat paradiset
Jakten på ständig tillväxt är ett monster
som äter sig in i varje människas kropp

Jag vaknar tidigt när tankarna bråkar
drömmer om äventyr och det andra livet
det som finns i minnenas korridorer
Så här blev det och så här är det

Att hitta en egen röst i detta enorma flöde
och få ihop det inre livet med det yttre
tar all kraft ur min kropp och såriga hjärta
Jag sväljer därför utan att smaka

Oscar Trimbel

Hopp

Svarta nypon
mot gallret
Röda på väg att dö

Svarta nypon ger hopp.

Christine Oback Rohrbeck

Until the ice melts

Until the seasons pass and the ice melts,
I'll hold your heart in mine
Our love is a promise I'll always keep
Through every mountain, valley, and brine
I'll treasure the moments we spent together
And cherish the memories we share
From the depths of my soul, I'll love you forever
For in your embrace, I find solace and care
Until stars burnout and planets collide
I'll be here, close by your side
With each passing moment, my love for you will only grow
Our passion is an unbreakable tie
So until we meet again, my love
Know that you hold my heart in your hands
Through every joy and pain, we'll stand
Together forever, united in love's demands
Beyond the reaches of time and space
Our love is eternal, pure, and divine
And until the end of time, my sweet embrace
Will be a place where your heart can always shine.
So till the seasons pass and the ice melts,
I'll love you. I'll love you till we meet again,
and after we meet I'll still love you forever.

Habeeb Maged

En dikt om ett konstverk

Långsamt dras den mot marken.
Suddas sakta ut.
Vem kunde ana?
Att en så vackert målad tavla.
Som satt så bekvämt i sin ram.
Kunde falla ur balans.
Ramla ner på den hårda gatan.
Släpas.
Omvandlas till smulor.
Det är en utdragen process.
Du i tavlan märker det ej.
Förrens ditt ansikte har blivit blankt.
Då känner du dig så tom.
Att du stirrar avundsjukt på de andra tavlorna.
Och konstnären gråter.

Alice Lönnerud

Världen viral vorden

En fladdermus flög fel i Kina
Och startade en massiv pina
Eller kom det från kinesiskt labb?
Buggens spridning den blev snabb

I Alperna bland folk på ferie
Det liknade en skräckfilmsserie
Med fusk från värdelös modell
spreds vild panik irrationell

»Vi förbjuder allt och stänger in
Medborgarrätt må tåla svin!»
Men norrut uti Svea Rike
En modig doktor utan like:

»Vilka populister!«, sa Tegnell
»Er plan riskabelt experimentell!
Att tvätta händer och jobba hemma
räcker för att virusspridning dämna!»

»Men 100 000 dukar under!
Sverige gör nu världens blunder!»
Tyckte media internationellt
På hela taget inte snällt

Sverige blev längs fotknöl sågat
Och världens folk blev dubbelt plågat
Huxflux så togs fram vaccin
Det blev slut på epidemin

Så blev dags att analysera
De hårda handskarna, med mera
Och landet som excesser slopa'
fick lägst dödlighet i Europa!

Comet-Johan Bensin jr

The Chain

You come from people
That came from other people.
You will create people
That will create other people.
You are part of this band,
A spiral,
And you are never fully your own,
Or stay fully your own.
Never blame others,
For that is blaming yourself.
Never blame yourself,
For that is blaming others.
Heal your Self
And so, heal others that came before you,
And so, heal others that will come after you.

Razaliya Stakhovich

En himmel full av stjärnor

Det känns nervöst
Ett raketuppskjut
Sammansvetsande men kanske också poröst Må det inte ta slut
Akta så vi inte fastnar i ett svart hål
Låt inte hoppet tryta
Girighet och dryga svar är saker jag inte tål
Trots en osäker värld är du den sista som skulle ryta

Speciellt när det smärtade värre än ryggsnitt
Tankarna snurrade i omloppsbanan medan väntande i kö
Så dåligt har jag aldrig tidigare mått
Du fanns där och höll om mig när jag bara ville dö
Vi är omringade av ett stort och vackert solsystem
Som ständigt finns där vid oss
När vi är lyckliga men också när vi stöter på problem
Det är en viktig byggkloss

Senare kanske vi åker till en avlägsen planet
Eller skapar nya små himlakroppar
Med dig vill jag åka vart som helst i en raket
Och bestiga livets allra högsta toppar
Först ville jag hitta någon att bli gammal med
Någon som ville studera Orions bälte
Men nu har jag funnit någon att vara ung med
Du är min hjälte

Så låt oss slå ihop våra kloka hjärnor
I ungdomens livlighet men även på ålderns höst
Du är en himmel full av stjärnor
I livets alla skeden är det en fröjd att få höra din röst

Linn Jansson

Brunt och sårbart
prasslar lövet i min hand
Bildar smulor i handflatan
och regnar som konfetti
ner på din grav

Johanna Sundin

Sitter på sängen i ditt gamla rum
Ett gulnat papper i taket
Sitter fortfarande fasttejpat
Ovanför din huvudkudde
Papperet var det första du såg
Varje morgon när du slog upp ögonen
Du har skrivit texten i taket
Tror att orden gav dig kraft
Kraft att gå upp till en ny dag
Kraft att orka med detta liv
Så klarsynt och mogen du var
Du skriver fortfarande
Du mår bra nu
Jag sitter kvar en stund och tänker
Lägger mig i sängen och blundar
Låtsas att jag är du
En liten kille med ångest i bröstet
Som inte vill att dagen gryr
Som vill att natten ska fortsätta
Som bara vill sova
Öppnar ögonen och tittar i taket
Läser orden högt för mig själv
VAR TACKSAM
DU FICK EN DAG TILL!

May Hallsten

Krydda din pizza

Ett kök, ett matbord, fyra stolar, tiffanylampa i taket.
En prinsesstårta, fyra fat, tre koppar kaffe, ett glas saft.
En pappa, en mamma, ett barn, en ung kvinna firar en
födelsedag.

Åren gick, den unga kvinnan levde livet. De fyra
umgicks inte längre. Pappan hade bett mamman flytta
ut. Mamman hade träffat en annan. Barnet hade blivit
ungdom. Den unga kvinnan och pappan möttes vid ett
övergångsställe. De hade inte setts på årtal. De bestämde
sig för att ses en dag. De drack en kaffe. Och pratade om
livet. Den unga kvinnan levde med en man. En man som
drack varje dag. Hon tänkte att hon önskat sig den man
som hon nu satt och drack kaffe med.

Åren gick, den unga kvinnan var vuxen. Hon hade tagit
professionell hjälp. Och den alkoholiserade mannen
flyttade ut. Hon landade. Var redo att träffa en man. Hon
kontaktade en psykolog, som frågade »hur vill du krydda
din pizza?« Hon visste genast. Vem han är. Hon har vetat
det hela tiden. Hon behövde bara vara modig. Och en
dag så möttes de. Igen.

Jessica Lindholm

Leva... livet...

Här
nu då
hit och dit
grön grå blå
sol regn moln
varm kall ljummen
ljus mörk skummen
krims och krams
hets och flams
lugn, ro, stress och trams
Balansera vackla stappla
irra söka finna hinna...

Elisabeth Gustafsson

Längst inne så vet jag nog att den inte behövs. Att den inte klär mig, passar eller kostar för mycket. Men sen är det ju så förbaskat kul att köpa ett plagg, pryl eller grunka. Inte bara saken som den är, utan den man kan vara när man har den. Så när man står i affären framför spegeln och låter fantasin flöda fritt och du får vara någon annan. Är det då inte värt 499:-? Det är väl snarare ett ytterst överkomligt pris att betala för att få leva ut sina drömmar!

I just det här fallet så råkade drömmarna landa i en gubbkeps i ull. En sådan där liten pösig sak med nätt liten skärm. Jag lämnade affären och storstadens asfalt för att istället vandra över vidderna i England. En herdehund springandes över leriga gummistövlar och ett strilande regn som smattrar över oljerockens rygg. Där promenerar jag bland gröna kullar mot puben där en brasa alltid brinner och ölen alltså är kall. Chesterfieldfåtöljen väntar på mig, lika grön som landskapet.

Men till sist så kommer jag hem till henne och visar upp min nya huvudbonad. Min favoritkritikers recension är kortfattad. En suck och en kyss och så läggs kepsen på hyllan. Där ska den få ligga bland cowboyboots, pilotglasögon och andra i stunden lika genomtänkta köp. Ja på hyllan ligger mina drömmar, för att hittas en dag i november när regnet åter luktar England.

Peter L. Beskow

ibland händer det
oftast händer det inte

Anders Önnerfält

Ni går där alla och existerar i *mellanrummen* mellan raderna mellan det som yttras, mellan det som skrivs, mellan det som klottras, mellan det som antecknas. **Reglerna** för hur Ni förstår varandra bestäms i de där *mellanrummen*. Allt mellan, allt lagom, allt så där lite dolt så att Vi som existerar på raderna, som yttrar det som står, som skriver det som förstås, som klottrar det som tänks, som antecknar det som sägs, inte helt ska förstå. **Regler** som skrivs ner, som finns där för alla att läsa. **Regler** som Ni drar er för att yttra, inga **Regler** ska sägas, inga **Regler** ska skrivas, inga **Regler** ska klottras, inga **Regler** ska antecknas. Det är fult, Vi är fula för att Vi har **Reglerna** öppna, Vi är fula för att Vi vill prata om **Reglerna**, Vi är fula för att Vi vill att Ni yttrar era **Regler**, skriver era **Regler**, klottrar era **Regler**, antecknar era **Regler** så Vi kan lära oss. Vore inte världen lättare utan ert krångel? Varför vill Ni inte bara säga hur Ni vill ha det? Skriva hur Ni vill ha det? Klottra hur Ni vill ha det? Anteckna hur Ni vill ha det? På Dagis, på Skolan, Hemma, på Jobbet, på Sjukhusen, på Äldershemmen, på Boendet, på Toaletterna, i Fikarummet, på Kontoret, i Jobbilen, på Mobilen, på Mailen, där ska era **Regler**, *[tyst dessa får ej yttras, sägas, skrivas, pratas, höras, talas, klottras, uppfattas, tas emot, ges bort, skrikas, antecknas]* gälla. De där mellan raderna, i tomheten emellan allt. Tänk om Ni istället bara kunde vara som Vi? Skulle inte världen bli mycket mer öppen utan en Trump som man aldrig vet vad han säger? Utan en Lärare som säger att »*Det ska du ju bara förstå!*«? Utan Mellanchefen-Fredrik som säger »*Det löser ni*«? Tänk om de istället pratade i klartext? Vore inte världen bättre utan [MASS]MISSKOMMUNIKATION där i *mellanrummen* i ert hittepåspråk som Ni knappt själva förstår? När Vi istället säger det Vi menar, menar det Vi säger så säger Ni bara Besserwisser, Överste, Gnällare, Klagare, Knäpp, Nörd, Speciell, Plugghäst, Glasögonorm, Osympatisk, Originell, Egenartad, Kärring mot strömmen...

Varför? Det finns mellan raderna och ni tänker inte berätta...

Na Na Na Na Na Du kan inte ta mig! Skvallerbytta Bing Bång går i alla gårdar, slickar alla skålar. Gult är fult! Gult är fult! Äppel Päpper Pärön Pung, Du Är Dum!

Ni tänker aldrig berätta, Ni vill inte ha med Mig!

Sophie Westman Lundqvist

Den mörkaste delen ska packas
ned inuti den ljusa helheten som en
anteckningsbok i en resväska eller en
svart pärla i ett mjölkvitt ostron
och det ska skava i början av resan på
havsbotten som när man inte lyckas
skriva eller bosätta sig i något levande
utan att ha sönder det och skavet ska
skava ända tills mjukt möter mjukt och
bara omfamning sker.

Sedan ska den mörkaste delen bäras med när
ljuset sträcker sig ned i Europa och påminna
om hemlandet som en svag viskning, en mild
förmimelse av vem medvetandet antog sig
vara när allt började med ett trubbigt sandkorn
som trängts av havsvågor in i en sluten
främmande storhet där det inte gick att bo utan
att förstöra det mjuka lena vita livet som det
senare skulle visa sig kunde övergå i för att få
utföra polerandet av mörkret.

Resan fortsätter ut i Europa.
Den avgår från hemlandet där
jag var den mörkaste delen
och den ljusa; jag har varit
alla ögon i en liten värld.

Sara Falkén

Mina vänner som försvann

Min värld utanför, innanför,
förvandlas inför mina ögon.
En mur av hus och fönster
som blickar in till mitt innersta,
min inre värld, mitt hem, min boning.
Min plats på denna jord,
en jord full av plundring, krig och elände.
Kör inte över oss, låt oss få fortsätta andas,
våra lungor behöver er.
Era stammar bär upp er grönska, som förvandlas
från grönt till gult till orange...
så kommer tyngden på era axlar,
snön som knäcker era grenar.
Min andliga lekamen andas in och ut,
utan er inget liv, tack för att ni finns.
Marknadens byggplaner, kör över er,
med grävskepor och dynamit.
Om ändå de andra brydde sig om er,
lika mycket som jag, då skulle ni stå där än idag,
och förgylla mitt liv.

Helena Gräslund

En fågel flyger i himlen

Han flyger högt så högt ...
Ett almträd vajar vid bergen
Det känns som så lågt
Fågeln tårar torkar på himlen
Almträdens tårar absorberas i marken
Himlens fågelbo finns i en Almgren
Men blå almträdens roten finns ej i himlen

Lkhanaa Munkhtur

Höstsonett

ett slemmigt spår av snigelns lugna tur
ett sönderbitet blad blir grönt collage
en virkad duk av löv i blött buskage
veganskt staffli som väcks till liv från skur

en fröjd för blötdjur som i vår natur
gästar detta vajande vernissage
regndroppe & tonic, quiero fromage
vad vore sniglarna utan kultur?

I rummet står monsieur escargot
oändligt långsamt rör sig miniläppar
buffe av kryptogam står på tablå

distingerade slemherrar med käppar
tuggar kex och exklamerar åhååå!
rimfrostdäckta skal från köldens knäppar

Kee Leong

Fullt med björksav
våren kommer som vanligt
Lögnernas och lögns knutar
allt kommer att lösas någon dag

* * *

Man behöver lära förlåta
Den fina förlåtelsen
Ska bli skapa nya liv

* * *

Andra har haft turen...
Det kommer till dig också
Letar efter ett ställe att landa på
Måsen är på väg att komma fram

Nyamaa Danzan

Vackra gömmor

I minnets vackra
gömmor möts vi
om och om igen
Stilla nu, rör dig inte
Min hand i ditt hår
Andning mot din hals
jag kan se pulsen slå
läppar letar vidare
över sammetshud
och ståpäls
över ljus och skugga
andetag och pauser i
allt snabbare takt
och möter den utsökta
smaken, den som är bara din
Din viskning ekar i rummet
– snälla sluta inte
Ekot pulserar i takt
med dina slutna ögon
Längtan är ett väsen
som vägrar ge upp
Precis som jag

Roger M Carlsson

Tjejen du är ...

Tjejen du är verklighetens sanningen
Tjejen du är en riktig finaste skönhet
Jag är en man som kan förblindas av sann skönhet
Tjejen du är en obestriddlig skönhet

Tjejen, du är helt fantastiskt bedårande
Tjejen, jag är förvånad över din ljuvlighet
Tjejen, du är lika skarp som poesi, lika sann som konst
Men jag är en enkel person skapad av din kraft

Tjejen, du är eviga skaparen genom tiderna
Tjejen, du är en givare av allt liv till människan

Tjejen, beundrar jag din skönhet
En stackars poet har en berusad dikters rader
Tjejen du är liksom evig poesi
Tjejen, tala om din skönhet tills hela världens undergång.

*IQ shdee.
Delegbalbar D.*

»Det där«

Stunder då jag önskar mig DET DÄR !

Går jag först och städar upp i köket,
hänger in en skjorta i garderoben.
sorterar tvätt och kollar kalendern.
Plockar undan tidningar.

Somnar till en stund,
tar en kopp kaffe, funderar på nytt,
varför min önskan inte förändras,
allt förändras med tiden men inte detta
»Det där«

Vad kan det vara som ständigt återkommer
men INTE KOMMER?

Göran Ekström

I nattens skuggor

I nattens skuggor
och
vinets samvetslöshet
leker lustarna vilt
och bara för ett ögonblick
i livets susande framfart
vaggas rösterna till ro

I nattens farväl
och
dagens godmorgon
kunde du smekt min kind
och i tystnad viskat
att även detta vi
ska i ärren ristas

I ljusets klarhet
och
vardagens trygghet
svartmålas det lekande vilda
och till varje pris ska det
förintas eller gömmas
till sist till tystnad dömas

men aldrig
kommer det att glömmas

Pernilla Enmark

Våga vara

Våga älska, våga sjunga,
våga leka, våga gunga!

Våga leva här och nu!
Det är bara du som är du!

Våga bejaka dina passioner
i samklang med

kosmos vackraste toner,
ty energier strömmar då

i riktning mot
dina drömmar och visioner

och då dina mål
du så kan uppnå.

Hagar Gulli I. Sjölen

Frihet

Där ekot o havet är oändlig
Där synen är obegriplig
Där finns tankarna på dig
Medan värmen slår på mig
Moln som siden och kaos bredvid den
Ser man ända till horisonten
Detta är friden
Men här är inte friden
Vågor av buller överallt i staden
Där ingen längre kollar upp
Där inget någonsin tar ett stopp.

Enkh-Amgalan Bayanbat

Änglar i parken

Vi mötte Guds änglar på promenaden idag,
i parken vid kyrkan, min hund och jag.
De fanns där plötsligt runt omkring,
och vi stod där mitt i en änglaring.

Vi möttes en sekund i ett andetag,
änglarna i parken, min hund och jag.
Vi lyfte från marken en liten stund.
Var det själen som flög, hos mig och min hund?

Sen skingrades ringen, allt försvann och sen
gick vi ner på vägen och vände hemåt igen.
Från den stunden har vi letat var dag
efter änglar i parken, min hund och jag.
Och när vi ser på varann, jag och min hund,
minns vi i hemlighet vår änglastund.

Ulla Holmlöv

Det allra sista

Jag räknar alla ljusen ovanför mina ögon.
Alla dina handlingar.
Alla uppgörelserna.
Och jag kramar mina minnen hårt i mina tankar.
Det sipprar fortfarande blod där.
Det vita tyget färgas så snabbt av allt det röda.
Och jag faller ned emot marken som en kägla.
Av dina ord och ditt mörker.
Ditt förgörande hat.
Ditt gift som du injicerade så effektivt och
målmedvetet.
Återigen.
Då du sökte det där bultande hjärtat
För dig.
För att få mig att falla igen och igen.
Men marken bär mig.
Bär mig ända in i evigheten.
Det är där hjärtat ska vara.
Och det ska så slå hårt och starkt.
Men inte för dig.

Kristina Berggren

Efter katastrofen

Efter stormen och skyfallen
klarnar allt
mättade sensommarfärger
skogen grönare än grönt

Tångruskorna, vattenväxterna
allt som var i vägen
är borta
vattnet klart, kallt och djupt

Långt därnere ser jag botten
äntligen
dags att släppa taget
och simma ut

Marianne Brodin

Sommaren

När sommaren aviserar ljuset och värmen
Sätter jag mig befriad från krig och klimat
På en brygga och noterar vindsuset och charmen
Lägger mig där, sinnet berett för livets slitat.

Med utsträckt hals skvallrar och samsas
Fåglar och kvinnor och paddorna
Män som kryper fram ur en boksida ryter
Åt en stackare som ror utan åror

I gryningen tänds brasan i mitt inre
I zenit branden släckt av en lång vattenslang
På kvällen en längtans blick inne
Genom en smäktande sång.

Esko Järvinen

Seglatsen

Jag åker mellan sunden, mellan stationerna.
Gasten har ramlat över bord under stormen,
Men när fyren har slocknat
Vågar hon sig fram

Ett dygn senare
Hittar hon honom avliden.

Gasten som alltid stått emot hasten.
Hon är ensam kvar nu

Inte på en fredag, säger sonen alla dagar.
Jag sprang ute på Lidingö,
Men jag kunde aldrig springa ifrån mig själv.
Inte ens med travhästen Leader King.

Jag kom hela tiden tillbaka som en flipperkula
Eller en ögonsten, som ingen ville ha
Eller förstod jag inte signalerna
Vad kärlek var, utan parerade jag bara vågorna
Och gästen eller gästarna

Jag hängde mig på kanten av segelbåten
När vi seglade över Engelska kanalen
Och ändå kom jag hem igen

Om och om igen försöker jag springa från mig själv,
Men verkligheten håller mig kvar

Susanne Larsson

Lärka

Ett levande litet hjärta med fjädrar
Naket mod ingenting något annat
Skärning av gryningsfrost som
Varma stenar studsar som slickar vatten

Det ljusa skenet drivs av solen
Som fångade inom mig
Den fina kvitter tidsfördriven med
Uppgående solens strålar

Mina tankar och drömmars
Förkroppsligade verklighetens vingar
Önskan observerades till sången
Droppe för droppe strävan

En kall snörik värld
Som vaknar drar åt lärkans fot
Kyliga vintersolen som brusar
går upp av lärkans kvitter

De följs inte solens värme
De är inte rädd för säsongens hårdhet
Liksom levande liten eld
Världen i knutna händer

Mitt vänliga värld
Hjärtat för Mongoliet
Liten brun lärka
Vertikal levande värld

Enkhtuya Banzragch

Sanning

Jag såg sanningen i förrgård morse
i ungbjörken vid vårt staket

Den hängde på den lägsta grenen
och gungade till vindens sång

Jag vacklade och trasten tystnade
men sanningen den vinkade och log

Aldrig trodde jag den var så liten
så genomskinlig och så barnsligt glad

Men blåsten vaknade, den gula grinden slog
och när jag såg igen var platsen fri

Och inga tecken, inga spår, fanns sparade
som visade på det som föregick

Men leendet var kvar i trädets ansikte
och molnen dansade ett ögonblick

Lena Stangmark

Alla kan vinna,
Säger tv-reklamen
I verkligheten
Har inte alla mat på bordet
Ny Gemenskap och Situation Stockholm,
Kan vara en lösning
Alla har inte ett hem att vara i
När man förlorat allt hopp,
Sitter man i ett gathörn och fryser,
Sitter man inte framför TVn och myser
Men hur ska man kunna det?
Sätt bara på Nyheterna
Och se den mörka verkligheten söndra din ro
Krig
Droger
Svält
Torka
Hur ska vi med allt detta orka?
Och har du värk i kroppen,
Ja, har du artros
Tvingas du ut i hemtjänsten, eller jobbar på ett dagis,
Med fulla barngrupper, så att du får råd med dina lån.

När ungdomar surfar runt på Internets alla plattformar
Luras de av Influensers att köpa sig till en lycka
Unga vuxna tar bolån
Räntorna höjs
Och elen
Oftare än vad man tror hamnar vanliga människor hos
Kronofogden
Många barnfamiljer vräks
Det är ett trasigt samhälle vi lever i

Helena Leijed

Today

It's morning and
here I am again,
but it's not yesterday me again.
It's the new me
with all my cells replaced
and my emotions rewound.
The yet-another-me me ready for today's episode.
All these chapters strung together
form a life
or look like one
if the room is dark.
Better be ready to seize the scene.
Better be ready for today's close encounter with life.
Because we all know
there's no take 2 or second acts.

* Inspiration: Rosemerry Wahtola Trommer and F. Scott Fitzgerald.

Susan J. Cohen

En kropp

Han ser bara en kropp.

Bara finnas.

Bara göra.

Bara ta emot.

Jag är bara en kropp.

För honom.

Aldrig en själ att minnas.

Louise Sahlberg

Okänd vän

På drömmens väg,
jag mötte en vän.
Han hade fransiga byxor
och sliten kavaj.
Blicken var varm och öppen,
ärlig och djupblå.

Han mötte ögonen mina,
mitt hjärta slog ett extra slag.
Minnet av ett gemensamt förflutet,
minnet av en hjälpende hand.
Kanske var det en öppen dörr,
i mitt mörkaste grå.

Jag vaknar och tankarna virvlar,
likt höstlöven i vinden.
Leende minns jag den okända vännen,
undrar om våra öden korsas igen.
Kvar finns minnet av drömmen,
som en glöd i mitt hjärtas innersta vrå.

Det känns som sagornas rike,
då jag finner min dörr på glänt.
Där hänger nya byxor till honom,
och även hans kavaj med lagad manschett.
Hoppas att drömmen blir verklighet,
så att mitt tack honom kan nå.

Josip Sumic

I väntan på ditt sista nattåg

Så skimrande var aldrig stationen
och perrongen aldrig så tilljudande,
rälsen, kablarna och stolparna aldrig så vackra
och lyktorna aldrig så ljuvligt lysande
som när du stod mittemot mig
mot ankommande tågen, natten den underbara,
då din jacka värmdde mig mot kylan,
medan du bekräftade alla mina förhoppningar,
älskling,
i vår första kyss.

Pekka Ala-Mutka

pastisch efter Evert Taubes

»Så skimrande var aldrig havet« 1946

Höstpromenad

Med nerpackat fika
under lång promenad
i höstskogens rum.

blänkande skimrande löv,
stolta givande steg

Nyansernas höst
med dess skiftande färger
höstskogens trädsus.

kraftiga fuktiga rötter slingrar
vid vyn över sjön
en mossdal i höstluftens lugn.

Kvällsstund

Ute är mörkt på kvällen
en varm gryta på spiselhällen.
Middagsgäster vid dörren gläntar
och trollet i farstun välkommet väntar
i ombonat sken av ljusen som lyser.

Ute är stjärnor som tindrar
det blåser klarfriska vindar
och månen den visar sig stilla
när landet har snurrat från solen
för att välkomna den sedan åter igen.

Ingrid Heldt

dina fingeravtryck på fönstret
en evigt inpräntad karta
över dina kladdiga fingrars åsar
efterliknar frosten utanpå
fäst i nedre kanten av rutan
precis ovanför tättningslisterna
i nyans S 2502-B Gråton
samma färg som molnen och regnet
och skiten utomhus
som tanklöst suddas ut
med fönsterputs och den gula Wettex-trasan
den röda trasan är för bordet
den blåa är för köket
den gula är för att torka bort evigheten
dina fingeravtryck

William Åbrolund

Norra Öland Fragment i September

Naturen andas ut på Norra Öland efter sommarens regn och nyckfulla väder! Mild sydost, nu är den tillbaka vår Ölandssol! Leende små gårdar mellan Mellböda och Högby, ölänningar (the real ones) tittar ut ur sina stugor, fågelstreck med gäss drar mot söder och vattnet står högt vid piren i Grankullavik.

Grillröken från sommarens verandor har flytt sin kos, hammare, spik och pensel är inställda i arbetsboden. Böda Sands solbadare på After beach är klara med Sommarens är kort och Lyckesands nakenbadare har fått på sig höstens uniformer.

I Kalmarsund är den sena Gotlandsfärjan ett flytande tivoli i neonljus, Blå Jungfrun en trollpacka i farleden och stjärnhimlen hänger som ett täcke över vår veranda i Ölands natt med Karlavagnen tecknad snett över Sjögrens lindar.

Fragment

Kistalight borstar av sina Blue Suede Shoes inför höstens okända äventyr, på väg hem längs 136:an är sommarens katharsis genomförd. Lars Norén har lämnat sitt umgänge på verandan, packat ned sin anteckningsbok och bokat en plats på en buss med Silverstrand för färd mot Stockholm!

Han tycks skymta på en rastplats i Ringarum bland tonåringar som spelar på sina mobiler, lärare med matsäck av ångest, panschisar som trivs med sin ålder, där knappar han på sin iPhone i fragment; sommar, sommar, så ensam som bara en uppkopplad dramatiker kan vara.

Thommy Sjöberg

Upphöjdhet
är att se
skönheten i det enkla
att vandra
med leriga stövlar
en stjärnklar natt

Simon Sommarvind

Sensommar
Närvarande som frånvarande
på din födelsedag den tjugoåttonde augusti
Finns jag hos dig
som du i mig
– kanske

Lisa Leontjev

Navelskådaren

De säger:
»Värna dig själv,
Ta väl hand
Om själ
Om kropp
Om hjärta.
Stressa mindre.
Var en god medborgare!«
Men hur ska mitt navelskåderi hjälpa
när världen brinner?
När kollektivet inte längre syns
på grund av allas individualism?
Vad är det de egentligen säger?

Sahar A.

sång: bortanför döden

Min ambition är att skapa ett band
som varar bortanför döden
Vi ska skapa någonting som är starkare
än dom fysiska förutsättningar
Vi ska besegra döden
Vad som än ligger framför oss
så ska vårt band bestå

Henrik Söderqvist

C

Jag begraver näsan i ditt hår och försöker andas in så mycket av dig jag bara kan. Du doftar av lätt parfymerat schampo och hårmoussé, men mest av allt luktar du som hud. Slät, följsam och insmord med din nya hudkräm är det det bästa jag vet. Jag vill stanna här omfamnad av din doft för alltid. När jag tänker tillbaka på det här ögonblicket har dess nyanser bleknat, men doften följer mig genom livet. Ibland vänder jag mig hastigt om och tror mig se ett moln som snabbt bleknar under min blick. Du kommer alltid att finnas med mig.

Jack Wolf

Ett minne från en sensommardag
drar förbi

Hur han böjer sig ner
och sveper med handen
längs en växt

Känn!

Hur hon andas in doften av dragon
ur hans tomma handflata

Borde hon gå nu
Det är väl försent

Gunilla Pagès

Tiden fylls

Tiden fylls av ömsade ormskinn;
på tidningssidorna och torget.
De avslöjade glider vidare
mot nya leenden och lögner.
Kvar går vi i det torkande vi trodde på.

Ögon våta av väntad rörelse,
leendet, gråvitt och välsövt -
ett ansikte som gjort av en konditor.
Släppår efter andras blickar -
andras prissättning.
Övergången till gränslandet -
spillda ord som försöker behålla sin innebörd.
Rasslande, ängsligt färglagda.
Pärldraperiet som skiljer
skönhetssalongen från skrubben med kaffekokaren.
Oboler i burken för kaffekassan.

Dörrposter, Skiljestycken.
Ljuset lämnar dagen – sakta
som askflagan ett ögonblick
vilar på vattenytan.
På natten väger jag mycket mindre än i dagsljus.
När jag är släckt och inte syns
prövas den sammansatta människans tyngd.
Lagen om den undanträngda massan mörker
har upphört att fungera.
Snart skall jag falla ner från hustak
och än en gång finna mina vingar självklara.

Sam Carlquist

Mamma

När vi följde med mamma och röstade
ta en av alla, ingen får bli ledsen, sa hon
och vi sträckte lydigt våra händer mot alla valsedlar

Ingen får bli ledsen, sa mamma
själv grät hon ofta, alltid på tisdagar
när den ensamma ungarlen ovanför oss
gick ut i kvällen med sin potatissäck
hon visste inte om han tjänade något
själv vågade hon inte öppna när han ringde på
hon grät för mycket

Ingen får bli ledsen, sa hon och grät vid köksfönstret
när hon såg honom gå iväg med böjd rygg
hon grät framför teven, hon grät vid radion
hon grät över tidningen, hon grät ner i låneböckerna
Och hon grät över grodorna som förlorat ett ben
på en väg någonstans
där vi kom gående under våra skogspromenader på helgerna

Hon grät ibland över kycklingen som låg på våra fat
på söndagarna när hon dukade fint på fina bordet
med duk och servetter i tyg och ärvda kristallglas till oss tre
alltid vi tre
Kom det någon gång någon annan till oss
måste vi göra allt för att ingen skulle bli ledsen
Ingen fick bli ledsen
mamma grät ofta

Jane Morén

Höst, höst
Det finns ingen höst
Men det finns bara en lövklädd bro
Som länkar vinter och sommar
Vår, åh vår
Det finns inte heller vår
Men det finns bara en kristallklar regn
Som fogar kyla och värme
Det finns ingen vinter till och med
Men det finns en osynlig liten puppa
Som kravlar från roten till grenen inuti träd
Det finns inte heller sommar
Men det finns bara en duva
Som flög mellan evighet och ändlighet
Tills dennes vingfjädrar ruggade
Åh Livet
Livet är därför
En ögonblinksstund av gud
Det är ändå bara en världsrymd
Som är ursprungligen en absolut tomhet
Även om man tror att
En önskvärd frihet finns i himlen
Där fåglar och människors vilja flyger
tillsammans.

Bolormaa Banid

Min farmor

Min farmor

Sitter i köket och löser kryss, radion står på i timmar

Min farmor

Påtar i landet och plockar bär, bakar bröd med gammal fil

Min farmor

Skrattar högt och lagar mat, det blir alltid gott

Min farmor

Myser med katten i soffan, de slumrar till Tv:n

Min farmor

Tyckte aldrig om att kramas, men gjorde det ändå

Min farmor

Var älskad av många, nu sover hon

Gott

Hon fattas mig

Sara Odhelius

Det är nog en dag i morgon också

Vi zumbar, salsar, spinner, spänner, bygger, bänder,
brottar å brinner ...

medans tiden rinner.

Vi undrar om vi hinner. Å snart är det kväll å fin-dinner!

Du har väl bokat. Men för guds skull! Vad tänkte du på!

Hur faan ska det gå?

Ja, ja.

Ändå.

Dags att klä på.

Nåt matchat. Ja, nej, inte den, men kanske den.

Snygg. Å många, många spänn.

Känn på den. Å hör sen.

Klackarna i taket. Bäst att säga något vaket, om
spektaklet. Inte visa nåt naket.

Man hänger ju mä. Man är ju på. Man har koll. Man vet.

Såg förstås senaste tweetet. Verkade snabbt utskitet å
jävligt slitet.

Men det gör inget för det kommer så fort ett nytt
å då är allt såå glömt.

Helt utan långsiktig mening är snart vår nutidsmänskliga
förening.

Mamma, varför blev det just människan som fick makten?

Svara på den du.

Krävs eftertanke. Slå av på takten.

Var det slumpen, kanske ...

Sov nu sötnos.

Det är nog en dag i morgon också.

Karin Nilsson

jag vet ett
berg

barndomssomrar

nära fast
långt

nyss fast
längesen

svartvinbärssaft
jästpulverskorpor
filt

du ville bada i
viken din
jag vill vi åker
dit sa du på ditt
åttiandra

dopp och ivrigt
plaskande förvånade
fastmer berörde

ville känna idag hur det
kändes igår

det kunde
lika gärna varit
för sent

Anna-Britta Bungner

Jagad

Att ständigt vara på sin vakt
Det gäller att vara vaksam
att akta sina steg
för BAM, där slår fällan igen

Ingen ser
Det är du och jag
Här och i evighet

Det är inte handens slag
eller ordens hat
som gör ondast

Det är vetskapen
om att aldrig duga
att inte höra till

Att vara ofrivilligt
ensam och övergiven

Susanna Lindholm

Tryck o Tyck

När vi får
intryck
Gör vi även
avtryck
i samma
andetag

En känsla av
ett gammalt
spår men
ändå
nytt

Ett bokmärke
Ett märke som
märker av
tiden och
tidens tecken

Ett litet
försök

Ett litet
prov
på vad livet
har att
erbjuda ...

då du tar av dig
strumpan
och doppar
tån i kallt vatten

Susanne Wiklund

Utrop

Glesbygdsbussen rör genom
natten, klyver mörka
åkrar med sitt ljus,
karvar ut, säger: människa,
talar ut mot skogen

Topografins mänskliga relikter;
utrop som gnistrande konfektyr
mellan läpparna:

Ols myr
Fågeljosef
Mårtens

Som att gräva rakt ned på
öppna fält av blåst

Johanna Lindgren

Blommor i sitt hår

Livet har inte behandlat dig bra.
Därför älskade du en man som behandlade dig likadant.
Han var nålen,
Du var tråden,
Er kärlek var stygn som aldrig läkte.
Du är fri nu,
Men bortkommen,
Utan en sveda att rätta dig efter.
När du fnittrar,
Ser jag flickan,
Som vill ha blommor i sitt hår.
När vi kramas,
Känner jag hennes saknad,
Och hennes ilska över att det inte blev så.
Men så länge hon kippar efter luft finns det liv kvar.
Ge henne allt som hon drömde om att få från någon annan.
Rosor, omtanke, handskrivna lappar.
Tro på hennes idéer,
Lyssna på hennes tankar.
Trösta henne när hon är ledsen.
Gläds med henne när hon är glad.
Så du kan säga till dig själv:
Livet har inte behandlat dig bra,
Men det har jag.

Sune Hallsten

hennes läppar får färg under mina
pepparmynta på min tunga
vi har beslutat
att lunginflammation och halsfluss kan ta sig
när våra klackar dånar i trapphuset

juni till augusti
bara du och jag under stjärnorna
du planterar blommor i min navel
jag vattnar dom med ditt sekret

du har ju mig
påminner vi varandra
när hårda ord vill formas på våra läppar
det vore nog klokast
att glömma allt

sena nätter blir tidiga mornar
sprit och vitlök
kastas upp
daglig påminnelse om den knappa tiden
juni till augusti

den sista dagen
biter du mig blodig
säger att jag är vackrast då
vi äter varandra tills bara benen finns kvar
först då
är vi redo att lämna

Emma Reis

Inte hade jag tid att komma hem för sent
Tv tittandets tid var här
Allt skulle stämmas av och drivas in ordentligt,
Det var en smärtsam period
Alla grannarna höll sig undan
Jag offrade traktens alla hästar,
koncentrationens tid var här
Allas händer skulle hållas i skick
Täcket dras över och låses sen på plats
Dina tonåringar kan lämnas ensamma
Det är lättare sagt än felstavat.
Inga monetära unioner i världen kan få mig
att hålla mig i mitt hörn
Man kan koka kaffet själv faktiskt
Behövs ingen stylist till sånt.
Man bara ställer grejerna på plattan och
Glömmer bort vad moster brukar säga till en:
»När kaffet kokar över är prästen i köket.«

Johan Nordgren

Oskrivet blad

Dag som natt
Sveper molnen över i Stockholm
När det är som mörkast
Är det som svårast
Men i detta dyster
Finner du en ljusglimt
Av hopp och gemenskap
Som för oss samman
Och vidare
Framtiden är förunderlig
Med överraskningar
Som ingen kan berätta
För i denna värld
Är livet som en olöst gåta

Att leva är inget begär
Utan en extas om njutning
Det är som ett oskrivet blad
Som fortsätter att ticka...

Sebastian Lindskog

Du såg ut som Pugh Rogefeldt
sötare
förmodligen farligare
du tog hem mig
ville klä av mig
själfull
stupfull
jag kom på
att jag gjorde mig bäst
som stum oskuld
du ville visa mig naturens kraft
du ville lära mig spela schack
sy överkast i brun manchester
du sade att du såg skönhet
överallt
du sprängde ett och annat
kassaskåp
dina ögon var riktigt mörkblå
du sade
åk inte till Paris
det är för tidigt
för din skull för jag ändå
jag ville ha något att berätta
inte längre vara stum

Tove Alm

Fundera fundera ...
Dom säger att jag funderar för mycket
men borde leva med livets hastighet

Niclas Alwerholm

Vet ni, vänner, vad jag tror
om varför våld i de unga nu gror
Jo de ser mäktiga män i för stora skor
som dödar och dödar och dödar
stolta när blodet flödar
Och de unga ser inte heller
att de goda står upp när det verkligen
gäller
Tyst tycks även de goda bara se på
så vad ska de unga tänka då ...
De ser även att det som kallas »försvar«
ock bara våld i tankarna har
Säj, finns då alls visdom och kärlek –
kvar?
Ställ till dig själv den frågan för svar

Åsa Frej

Platser jag minns för att du var där: Liljeholmsbron

spring mot mig

låt gravitationen få dina fötter i olika lutning

de byggde det här mötet en gång

vi bygger våra hela tiden

när han flyttade hade jag precis fyllt elva och du var tolv
du och han tyckte om liknande saker

skira ett frostigt, bitande solljus, spräng det i flera
ingen kysser honom mer

när vi var små och han fortfarande bodde här byggdes
Liljeholmen om

de slog upp nya hyreshus precis vid tunnelbanan
och gjorde om i centrum

vi bodde i ett tegelhus som han hade betalat svart
när vi var med honom var vi ofta i skogen

jag vaknar upp i min nya säng i hans nya lägenhet
om några år ska jag vakna upp i en annan säng
och han kommer vara kvar i det land vi innan bara besökte

du frågade mig om jag nånsin haft ångest när jag fortfarande
är liten och går i högstadiet
jag svarade – jag vet inte –
– då har du inte haft det – sa du – va bra att du inte haft det
för det är jättejobbigt-

barn som letar efter föräldrar
föräldrar som letar efter sig själva i sina barn

en länk som förenar två platser
två barn som letar efter en förlorad länk

Belinda Vilhelmina Morén

Tankens absurdism spear mig spratt
Dess pålitlighet är ingen skatt.
Dess beständighet är dessvärre
En smärre regresssion
varje gång tanken tar sig ton
Och sabbar min tro på att den någonsin ska sluta
försöka släcka min själs
vitalitet
Plötsligt vet jag inte det jag vet
Vilket utgör en stor fara
Men om jag bara
Kunde slå en puck i käften
På den där besten
Som är min själs absurdism
Då äntligen får jag min schism
Nu kan jag bli den jag är Äntligen fri Äntligen här.

I stenstadens stora hyreshus
Är man liten och grå som en mus
Det som tär
Är samtidigt det som när
Livet
Det är ju liksom givet
Men själen då
Vilken näring ska den få?
I stenstadens stora hyreshus.

Hissdörren gnisslade upp
Och då visste jag precis vad som väntade
Jag liksom gläntade
Så mycket det nu gick
På en dörr som redan var öppen
Önskar jag fick
Stänga den igen
Manuellt som en kupp
Hissdörren som gnisslade upp.

Linnea Sjöberg

Jag ville plocka
ett par blommor
för att binda dig en krans
men marken den var frusen
och inga blommor fanns
men du vet att jag älskar dig
precis för den du är
så tack min kära älskling
för livet du mig ger

Jessica

Livet; hopp från höjd,
finns det vatten i poolen?
Eller är det helt tomt ...

Maj Dahl

Det nya ljuset

Största glädjen för mig i livet
barn och barnbarn
Nyss talade jag med min yngsta dotter
hon väntar barn i dagarna
och jag får då ett nytt barnbarn

Jag minns när hennes syster fick sitt första barn
Som en rosenknopp var hon den lilla
en liten sol när hon log mot mig
Sedan fick hon en syster
dubbelt solsken i hjärtat!

Två barnbarn, så fullkomliga
Mjuka kinder, mjukt hull
Blå ögon under mörka ögonfransar
Nu är de sex och snart tre år
Helt underbara!

Och nu snart om någon dag
Kommer en ny liten person till världen
Jag hoppas allt går bra
Det önskar vi alla
när vi går i väntans tider

Så tacksamma för livets gåvor!
Till all världens barn,
önskar jag kärlek
och fred på jorden!

Ulla Risling

Lyckans väg

Hö, sten, hylla.
Stek, mö, bragd.
Med mening livet fylla.
Sudda ut varenda agg.

På måfå, i blindo, i påfågeln's spår
såsom andan faller på.
Jag vankar av och an
i tankars högtravande snår.
Ett dillfrö jag sår.

Eld brinner i älgens krona.
Solnedgångens sken, flammande ljus.
Det stiger blå dimma från pälsar de bruna.
I långa kvällens skymningsrus.

Jag simmar i böljor små.
Vågorna dansar omkring.
De röda lingonen spegla sig alla så
i solens röda ring.

Omhulda lyckans väg
när glansen glittrar till.
Andas in och minns en stund
som du aldrig samma finner en gång till.

Malgorzata Ochotnicka

Har ni sett?

Har ni sett en människa?
En varelse med två utväxter nertill
en knopp högst upp och något avlångt däremellan

De kan ses åka i plåtlådor
eller på enbart hjulen

De tycker om att åka fort och låta högt

Ibland håller de i en liten blank sak som smäller
och som det kommer rök och eld ur

Då faller andra varelser omkull
och ligger stilla

Har ni sett dem?
Har ni sett en människa?

Lars Inge Widlund

Medverkande

A., Sahar	129
Afram, Gabriel	9
Agner, Marie-Louise	45
Ahlbertz, Emil	25
Ala-Mutka, Pekka	123
Alm, Tove	146
Alwerholm, Niclas	147
Andersson, Johan	46
Arya, Akram Monfared	22
Axelsdotter Boström, Britta	76
Baker, Irene	57
Banid, Bolormaa	135
Banzragch, Enkhtuya	117
Bayanbat, Enkh-Amgalan	111
Bensin jr, Comet-Johan	91
Berg, Bengt	48
Berggren, Kristina	113
Beskow, Peter L.	98
Björklund, Bengt O	64
Björsten, Andreas	39
Bolin, Ted	7
Brodin, Marianne	114
Bungner, Anna-Britta	138
Carlquist, Sam	133
Carlsson, Lennart	20
Carlsson, Roger M.	106
Castlin, Rose-Marie	27
Cohen, Susan J.	120
D., Deleghbalbar	107
Dagman, Ulf	56
Dahl, Maj	152
Danzan, Nyamaa	105
Ekström, Göran	108
Eliaeson, Per-Magnus	12
Elley, Elise	15
Enmark, Pernilla	109

Ewald, Torun	41
Falkén, Sara	101
Fischer, Mikael	52
Foss, Micha	36
Fredriksson, Erna Maria	66
Frej, Åsa	148
Fröjd, Benny	50
Gabrielsson, Ulla Marianne	86
Gripenberg, Gunda	67
Gräslund, Helena	102
Gustafsson, Elisabeth	97
Hallsten, May	95
Hallsten, Sune	142
Heijbel, Eva	85
Heldt, Ingrid	124
Hermelin, Isa	55
Hillström, Ellinor	79
Holmén, Anita	47
Holmlöv, Ulla	112
Janson, Erik	78
Jansson, Linn	93
Jessica	151
Johansson, Karin	40
johansson-jonsson, tomas sofia	51
Jonsson, Paula	61
Järvinen, Esko	115
Jørgensen, Eloise	42
K., Pia	65
Kuisma, Leena	18
Kurtén, Rabbe	84
Larsen, Lars	72
Larsson, Susanne	116
LeaLive	74
Leijd, Helena	119
Leong, Kee	104
Leontjev, Lisa	128
Liljemark, David	77
Lindgren, Johanna	141

Lindholm, Jessica.....	96
Lindholm, Susanna.....	139
Lindskog, Sebastian.....	145
Lindvall, Ola.....	29
Lovén, Lis.....	43
Luthander, Alexandra.....	32
Läth, Sigvard.....	17
Lönnerud, Alice.....	90
Maged, Habeeb.....	89
Maliks, Dick.....	13
Malmgren fd Lameire, Carina.....	10
Morén, Jane.....	134
Morén, Belinda Vilhelmina.....	149
Munkhtur, Lkhanaa.....	103
Månsson, Johanna.....	68
Nilsson, Bo Göran.....	73
Nilsson, Karin.....	137
Nordgren, Johan.....	144
Nordlund, Ola.....	75
Nybacka, Susanne.....	49
Ochotnicka, Malgorzata.....	154
Oback Rohrbeck, Christine.....	88
Odén Berggren, Monica.....	33
Odhelius, Sara.....	136
Pagès, Gunilla.....	132
Palm, Peter.....	69
Parveez, Raakel.....	11
Persson, Kjell.....	71
Petersen, Helena.....	63
Rahm, Karl-Johan.....	83
Reis, Emma.....	143
Renfors, Dennis.....	82
Ribalta, Aleisa.....	26
Rimm, Astrid.....	30
Risling, Ulla.....	153
Romero J., José Hernán.....	34
Sahlberg, Louise.....	121
Sahlman, Leif.....	54

Salim, Nasra	14
Sehlén, Ylva	60
Simonius Swartz, Jeanette	58
Sjöberg, Thommy	126
Sjöberg, Linnea	150
Sjökvist, Therese	23
Sjölén, Hagar Gulli I.	110
Sommarvind, Simon	127
Spaltro, Titti	81
Stakhovich, Razaliya	92
Stangmark, Lena	118
Strandh, Tina	80
Strinnholm, Malin	19
Sumic, Josip	122
Sundin, Johanna	94
Svenske, Arvida Juni	8
Svensson Räisänen, Iréne	37
Söderman, Evy	44
Söderqvist, Henrik	130
Tadros, Sigrid	53
Thuresson, Tommy	16
Thörn, Richard	62
Trimbel, Oscar	87
Vanilledoff, Valentina	59
Wall, Emelie	24
Waltman, Mánja	38
Wasserman, Ric	28
Westlund, Elisabeth	35
Westman Lundqvist, Sophie	100
Wiberg, Carl-Erik	70
Widlund, Lars Inge	155
Wiklund, Susanne	140
Wolf, Jack	131
Ålhed, Lottie	31
Ährlund, William	125
Öberg, Lena	21
Önnerfält, Anders	99

